ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 26.4.2023
COM(2023) 240 final

2023/0138 (COD)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με τον αποτελεσματικό συντονισμό των οικονομικών πολιτικών και την πολυμερή δημοσιονομική εποπτεία καθώς και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1466/97 του Συμβουλίου

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

1. ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΠΡΟΤΑΣΗΣ

• Αιτιολόγηση και στόχοι της πρότασης

Η παρούσα πρόταση είναι μέρος δέσμης μέτρων και έχει ως στόχο την αντικατάσταση του κανονισμού αριθ. 1466/97 του Συμβουλίου, της 7ης Ιουλίου 1997, για την ενίσχυση της εποπτείας της δημοσιονομικής κατάστασης και την εποπτεία και το συντονισμό των οικονομικών πολιτικών[1] (του προληπτικού σκέλους του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης). Συνοδεύεται από πρόταση για την τροποποίηση του κανονισμού αριθ. 1467/97 του Συμβουλίου, της 7ης Ιουλίου 1997, για την επιτάχυνση και τη διασαφήνιση της εφαρμογής της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος[2] (του διορθωτικού σκέλους του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης), καθώς και από πρόταση για την τροποποίηση της οδηγίας 2011/85/ΕΕ του Συμβουλίου, της 8ης Νοεμβρίου 2011, σχετικά με τις απαιτήσεις για τα δημοσιονομικά πλαίσια των κρατών μελών[3]. Επομένως, στόχος της δέσμης μέτρων είναι η μεταρρύθμιση του δημοσιονομικού πλαισίου της Ένωσης.

Το 2011, προκειμένου να ληφθούν υπόψη τα διδάγματα της παγκόσμιας χρηματοπιστωτικής κρίσης και της κρίσης δημόσιου χρέους στη ζώνη του ευρώ, και στο πλαίσιο της δέσμης μέτρων που είναι γνωστή με την ονομασία «εξάπτυχο», ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1466/97 τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1175/2011[4], ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1467/97 τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1177/2011[5] και εκδόθηκε η οδηγία 2011/85/ΕΕ.

Το άρθρο 12α του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1466/97 περιέχει ρήτρα επανεξέτασης κατά την οποία η Επιτροπή υποχρεούται να δημοσιεύει, κάθε 5 έτη, έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού, για την αξιολόγηση: i) της αποτελεσματικότητας του κανονισμού· ii) της προόδου όσον αφορά τον στενότερο συντονισμό των οικονομικών πολιτικών και τη βιώσιμη σύγκλιση των οικονομικών επιδόσεων των κρατών μελών σύμφωνα με τη ΣΛΕΕ, συνοδευόμενη, κατά περίπτωση, με πρόταση τροποποιήσεων του κανονισμού. Η Επιτροπή επανεξέτασε τον κανονισμό στο πλαίσιο της επανεξέτασης του πλαισίου οικονομικής διακυβέρνησης της Ένωσης που δρομολόγησε τον Φεβρουάριο του 2020[6].

---

1 ΕΕ L 209 της 2.8.1997, σ. 1.

2 ΕΕ L 209 της 2.8.1997, σ. 6.

3 ΕΕ L 306 της 23.11.2011, σ. 41.

4 Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1175/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2011, που τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1466/97 του Συμβουλίου για την ενίσχυση της εποπτείας της δημοσιονομικής κατάστασης και την εποπτεία και τον συντονισμό των οικονομικών πολιτικών (ΕΕ L 306 της 23.11.2011, σ. 12).

5 Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1177/2011 του Συμβουλίου, της 8ης Νοεμβρίου 2011, που τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1467/97 για την επιτάχυνση και τη διασαφήνιση της εφαρμογής της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος (ΕΕ L 306 της 23.11.2011, σ. 33).

6 Ανακοίνωση της Επιτροπής, της 5ης Φεβρουαρίου 2020, με τίτλο «Επανεξέταση της οικονομικής διακυβέρνησης — Έκθεση για την εφαρμογή των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1173/2011, 1174/2011, 1175/2011, 1176/2011, 1177/2011, 472/2013 και 473/2013, καθώς και για την καταλληλότητα της οδηγίας 2011/85/ΕΕ του Συμβουλίου», COM(2020) 55 final.

Η επανεξέταση του πλαισίου οικονομικής διακυβέρνησης της Ένωσης βασίστηκε σε εκτενή διαβούλευση ευρέος φάσματος ενδιαφερόμενων μερών, συμπεριλαμβανομένων θεσμικών οργάνων της Ένωσης, πολιτών, εθνικών κυβερνήσεων και κοινοβουλίων, κοινωνικών εταίρων, μη κυβερνητικών οργάνων και πανεπιστημίων. Η επανεξέταση ανέδειξε ορισμένα ισχυρά σημεία, αλλά και μια σειρά αδυναμιών του πλαισίου, ειδικότερα αυξημένη περιπλοκότητα, την αναγκαιότητα μεγαλύτερης αποτελεσματικότητας όσον αφορά τη μείωση του χρέους, όταν είναι υψηλό, και δημιουργίας αποθεμάτων για μελλοντικούς κλυδωνισμούς, και την αναγκαιότητα επικαιροποίησης ορισμένων μέσων και διαδικασιών με σκοπό την ενσωμάτωση των διδαγμάτων που αποκομίστηκαν από τις αποκρίσεις πολιτικής σε πρόσφατους οικονομικούς κλυδωνισμούς, συμπεριλαμβανομένης της αλληλεπίδρασης μεταξύ μεταρρυθμίσεων και επενδύσεων στο πλαίσιο του μηχανισμού ανάκαμψης και ανθεκτικότητας. Στόχος της προτεινόμενης δέσμης μέτρων, η οποία περιλαμβάνει την παρούσα πρόταση, είναι η αντιμετώπιση των ελλείψεων και η ενσωμάτωση των διδαγμάτων.

Στην ανακοίνωση της 9ης Νοεμβρίου 2022 η Επιτροπή διατύπωσε τις κατευθύνσεις για τη μεταρρύθμιση του πλαισίου οικονομικής διακυβέρνησης της Ένωσης[7], με στόχο τη διασφάλιση της βιωσιμότητας του χρέους και την προώθηση βιώσιμης και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξης σε όλα τα κράτη μέλη. Οι κατευθύνσεις πρόβλεπαν την ενίσχυση της ανάληψης ευθύνης σε εθνικό επίπεδο, την απλούστευση του πλαισίου και τη μετάβαση σε μεγαλύτερη μεσοπρόθεσμη επικέντρωση, σε συνδυασμό με ισχυρότερη και συνεκτικότερη επιβολή. Οι κατευθύνσεις αντικατόπτριζαν επίσης τις παρατηρήσεις που διατυπώθηκαν κατά τη δημόσια διαβούλευση που δρομολογήθηκε τον Οκτώβριο του 2021, στην οποία άλλα θεσμικά όργανα της Ένωσης και όλα τα βασικά ενδιαφερόμενα μέρη κλήθηκαν να ανταλλάξουν απόψεις επί του θέματος[8].

Βάσει των πορισμάτων της επανεξέτασης της οικονομικής διακυβέρνησης και της δημόσιας διαβούλευσης που δρομολογήθηκε τον Οκτώβριο του 2021, και βάσει των κατευθύνσεων που πρότεινε η Επιτροπή με την ανακοίνωση της 9ης Νοεμβρίου 2022, στόχος της δέσμης νομοθετικών μέτρων είναι να καταστεί το πλαίσιο διακυβέρνησης της Ένωσης απλούστερο (μέσω της χρήσης ενιαίου λειτουργικού δείκτη με μορφή πορείας των καθαρών δαπανών και μέσω της απλούστευσης των απαιτήσεων υποβολής εκθέσεων ειδικότερα με την καθιέρωση συνολικού, ενιαίου, ολοκληρωμένου μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού-διαρθρωτικού σχεδίου), πιο διαφανές και πιο αποτελεσματικό, με μεγαλύτερη ανάληψη ευθύνης σε εθνικό επίπεδο και καλύτερη επιβολή, καθιστώντας επίσης δυνατές τις μεταρρυθμίσεις και τις επενδύσεις και τη μείωση του υψηλού λόγου του δημόσιου χρέους με ρεαλιστικό, σταδιακό και διαρκή τρόπο. Με τον τρόπο αυτόν, στο πλαίσιο ενός ισχυρότερου και πιο αποτελεσματικού Ευρωπαϊκού Εξαμήνου, το μεταρρυθμισμένο πλαίσιο θα συμβάλει στην οικοδόμηση της ευρωπαϊκής πράσινης, ψηφιακής και ανθεκτικής οικονομίας του μέλλοντος, διασφαλίζοντας παράλληλα τη βιωσιμότητα των δημόσιων οικονομικών σε όλα τα κράτη

---

[7] Ανακοίνωση της Επιτροπής, της 9ης Νοεμβρίου 2022, σχετικά με τις κατευθύνσεις για τη μεταρρύθμιση του πλαισίου οικονομικής διακυβέρνησης της ΕΕ, COM(2022)583 final.

[8] Έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής, της 28ης Μαρτίου 2022, με τίτλο «Online public consultation on the review of the EU economic governance framework — Summary of responses — Final Report» (Διαδικτυακή δημόσια διαβούλευση σχετικά με την επανεξέταση του πλαισίου οικονομικής διακυβέρνησης της Ένωσης — Σύνοψη απαντήσεων — Τελική έκθεση), SWD(2022) 104 final.

μέλη. Επομένως, οι προτάσεις μεταρρύθμισης διαμορφώνονται από τα υψηλότερα και πιο ανομοιόμορφα επίπεδα δημόσιου χρέους που παρατηρούνται κατά τη διάρκεια περισσότερων ετών και από την αναγκαιότητα διατήρησης υψηλών επιπέδων επενδύσεων για δίκαιη διττή πράσινη και ψηφιακή μετάβαση, την αναγκαιότητα διασφάλισης ενεργειακής ασφάλειας, την ανοικτή στρατηγική αυτονομία, καθώς και την κοινωνική και οικονομική ανθεκτικότητα, και την εφαρμογή στρατηγικής πυξίδας για την ασφάλεια και την άμυνα.

- **Συνέπεια με τις ισχύουσες διατάξεις στον τομέα πολιτικής**

Λαμβανομένης υπόψη της έκτασης των αλλαγών που απαιτούνται για την εφαρμογή των κατευθύνσεων της Επιτροπής, της 9ης Νοεμβρίου 2022, για τη μεταρρύθμιση του πλαισίου οικονομικής διακυβέρνησης της Ένωσης, η πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τον αποτελεσματικό συντονισμό των οικονομικών πολιτικών και την πολυμερή δημοσιονομική εποπτεία προορίζεται να αντικαταστήσει τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1466/97.

Στόχος των τριών νομοθετημάτων είναι η θέσπιση μεταρρυθμισμένου πλαισίου το οποίο στηρίζεται σε μεσοπρόθεσμο προσανατολισμό και ανάληψη ευθύνης σε εθνικό επίπεδο με στόχο την αξιόπιστη και σημαντική μείωση των υψηλών επιπέδων χρέους και την προώθηση βιώσιμης και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξης. Επομένως, το μεταρρυθμισμένο πλαίσιο οικονομικής διακυβέρνησης διατηρεί τους θεμελιώδεις στόχους της δημοσιονομικής πειθαρχίας και της προώθησης της ανάπτυξης του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης (ΣΣΑ) και εξακολουθεί να βασίζεται στις διατάξεις της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ).

Συγχρόνως, μέσω της επιδίωξης υγιών και βιώσιμων δημόσιων οικονομικών και της προώθησης της ανάπτυξης, το μεταρρυθμισμένο εκπληρώνει επίσης τους κύριους σκοπούς του δημοσιονομικού συμφώνου που περιέχεται στον τίτλο ΙΙΙ της Συνθήκης για τη σταθερότητα, τον συντονισμό και τη διακυβέρνηση στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση (στο εξής: ΣΣΣΔ)[9]. Επιπλέον, άλλα στοιχεία της προτεινόμενης νομοθεσίας διατηρούν την ουσία του δημοσιονομικού συμφώνου. Με μεσοπρόθεσμο προσανατολισμό βασισμένο στις ειδικές προκλήσεις που αντιμετωπίζει κάθε χώρα όσον αφορά το χρέος, ο

---

[9] Με στόχο την ενίσχυση της δημοσιονομικής πειθαρχίας σε ολόκληρο τον οικονομικό κύκλο, στις 2 Μαρτίου 2012, 25 κράτη μέλη κύρωσαν τη διακυβερνητική ΣΣΣΔ. Στο άρθρο 2 παράγραφος 1 της ΣΣΣΔ υπενθυμίζεται ότι η ΣΣΣΔ «*εφαρμόζεται και ερμηνεύεται από τα συμβαλλόμενα μέρη σύμφωνα με τις Συνθήκες που αποτελούν το θεμέλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδίως το άρθρο 4 παράγραφος 3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, και με το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων των κανόνων διαδικασίας οσάκις απαιτείται η θέσπιση πράξεων παράγωγου δικαίου*». Στο άρθρο 2 παράγραφος 2 της ΣΣΣΔ υπενθυμίζεται ότι η ΣΣΣΔ «*εφαρμόζεται στο μέτρο που είναι συμβατή με τις Συνθήκες που αποτελούν το θεμέλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και με το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν θίγει τις αρμοδιότητες της Ένωσης να ενεργεί στον τομέα της οικονομικής ένωσης*». Ο τίτλος ΙΙΙ της ΣΣΔ, ο οποίος επιγράφεται «Δημοσιονομικό σύμφωνο», είναι δεσμευτικός για τα κράτη μέλη με νόμισμα το ευρώ και ισχύει, σε οικειοθελή βάση, για τα λοιπά κράτη μέλη (άρθρο 1 παράγραφος 2 και άρθρο 14 παράγραφος 5 της ΣΣΣΔ). Το άρθρο 16 της ΣΣΣΔ ορίζει ότι «*εντός πέντε ετών, κατ' ανώτατο όριο, από την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παρούσας συνθήκης, βάσει εκτίμησης της κτηθείσας κατά την εφαρμογή της εμπειρίας, λαμβάνονται τα αναγκαία μέτρα, σύμφωνα με τη Συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με στόχο την ενσωμάτωση των ουσιαστικών διατάξεων της παρούσας συνθήκης στο νομικό πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης*».

παρών κανονισμός αντικατοπτρίζει εν μέρει την απαίτηση του δημοσιονομικού συμφώνου περί σύγκλισης σε μεσοπρόθεσμες θέσεις η οποία θα προταθεί λαμβάνοντας υπόψη τις ειδικές προκλήσεις που αντιμετωπίζει κάθε χώρα όσον αφορά το δημόσιο χρέος [άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο β) της ΣΣΣΔ]. Μολονότι δίνει έμφαση στο διαρθρωτικό ισοζύγιο, το δημοσιονομικό σύμφωνο απαιτεί επίσης ανάλυση δαπανών χωρίς να υπολογίζονται τα μέτρα διακριτικής ευχέρειας στο σκέλος των εσόδων για τη συνολική αξιολόγηση της συμμόρφωσης [άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο β) της ΣΣΣΔ], ανάλυση η οποία προβλέπεται επίσης στον παρόντα κανονισμό. Το δημοσιονομικό σύμφωνο επιτρέπει προσωρινές αποκλίσεις από τον μεσοπρόθεσμο στόχο ή την πορεία προσαρμογής για την επίτευξή του μόνο υπό εξαιρετικές περιστάσεις [άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο γ) της ΣΣΣΔ], όπως προβλέπεται στον παρόντα κανονισμό. Το δημοσιονομικό σύμφωνο προβλέπει ότι, σε περίπτωση που παρατηρούνται σημαντικές αποκλίσεις από τον μεσοπρόθεσμο στόχο ή την πορεία προσαρμογής σε αυτόν, πρέπει να εφαρμόζονται μέτρα για τη διόρθωση των αποκλίσεων εντός ορισμένης προθεσμίας [άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο ε) της ΣΣΣΔ]. Στο ίδιο πνεύμα, το μεταρρυθμισμένο πλαίσιο απαιτεί διορθώσεις των αποκλίσεων από την πορεία των καθαρών δαπανών που καθόρισε το Συμβούλιο. Επιπλέον, όταν οι αποκλίσεις έχουν ως αποτέλεσμα έλλειμμα που υπερβαίνει το 3 % του ΑΕΠ, το κράτος μέλος μπορεί να υπαχθεί στη διαδικασία υπερβολικού ελλείμματος. Για κράτος μέλος το χρέος του οποίου υπερβαίνει το 60 % του ΑΕΠ, η βασισμένη στο χρέος ΔΥΕ θα ενισχυθεί: θα επικεντρωθεί σε αποκλίσεις από την πορεία των καθαρών δαπανών και θα αντικαταστήσει τον ισχύοντα ενδεικτικό λόγο μείωσης του χρέους (τον λεγόμενο «κανόνα του 1/20»), ο οποίος συνεπαγόταν υπέρμετρα απαιτητικές δημοσιονομικές προσπάθειες. Το δημοσιονομικό σύμφωνο αναθέτει σε εθνικά ανεξάρτητα δημοσιονομικά όργανα ρόλο παρακολούθησης της συμμόρφωσης με τους κανόνες του, οι δε διατάξεις σχετικά με τον ρόλο και την ανεξαρτησία των εν λόγω οργάνων παρακολούθησης, οι οποίες έπρεπε να περιγράφονται αναλυτικά σε κοινές αρχές που πρότεινε η Επιτροπή[10] σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2 της ΣΣΣΔ, ενσωματώνονται πλέον πλήρως στην πρόταση για την τροποποίηση της οδηγίας 2011/85. Το δημοσιονομικό σύμφωνο προβλέπει ότι η Επιτροπή και το Συμβούλιο διαδραματίζουν ρόλο στη διαδικασία επιβολής (άρθρο 5 της ΣΣΣΔ), όπως αναφέρεται στην πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1467/97 του Συμβουλίου.

Κοινά στοιχεία μεταξύ του δημοσιονομικού συμφώνου και του μεταρρυθμισμένου πλαισίου οικονομικής διακυβέρνησης προκύπτουν επίσης από την εφαρμογή του δημοσιονομικού συμφώνου στις εθνικές έννομες τάξεις. Τα περισσότερα συμβαλλόμενα μέρη της ΣΣΣΔ μετέφεραν τις διατάξεις της ΣΣΣΔ σε εθνικούς νόμους εισάγοντας άμεσο σύνδεσμο με αντίστοιχη νομοθεσία της Ένωσης[11]. Τούτο αφορά τον μεσοπρόθεσμο στόχο και την πορεία σύγκλισης καθώς και την αξιολόγηση σημαντικής απόκλισης ή διατάξεις που απαιτούν τη συμμόρφωση με τις συστάσεις που εξέδωσε το Συμβούλιο [αντλούνται όλες από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1466/97].

Λαμβανομένων υπόψη των εν λόγω κοινών στοιχείων, μπορεί να θεωρηθεί ότι το προτεινόμενο μεταρρυθμισμένο πλαίσιο οικονομικής διακυβέρνησης ενσωματώνει τις

---

[10] Βλ. ανακοίνωση της Επιτροπής, της 20ής Ιουνίου 2012, με τίτλο «Κοινές αρχές για τους εθνικούς δημοσιονομικούς διορθωτικούς μηχανισμούς», COM(2012) 342 final.

[11] https://economy-finance.ec.europa.eu/system/files/2017-02/c20171201_en.pdf.

ουσιαστικές δημοσιονομικές διατάξεις της ΣΣΣΔ στο νομικό πλαίσιο της Ένωσης, όπως προβλέπεται στο άρθρο 16 της ΣΣΣΔ.

- **Συνέπεια με άλλες πολιτικές της Ένωσης**

Η πρόταση είναι μέρος δέσμης μέτρων με στόχο τη μετάβαση σε ένα κοινό πλαίσιο εποπτείας της Ένωσης βασισμένο στον κίνδυνο το οποίο εισάγει διαφοροποιήσεις μεταξύ των κρατών μελών μέσω της συνεκτίμησης των προκλήσεων που αντιμετωπίζουν όσον αφορά το δημόσιο χρέος τους. Η πρόταση αναθεωρεί το δημοσιονομικό πλαίσιο της Ένωσης μέσω της ενσωμάτωσης δημοσιονομικών, μεταρρυθμιστικών και επενδυτικών στόχων σε ενιαίο, συνολικό μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό-διαρθρωτικό σχέδιο, το οποίο θα αποτελέσει τον ακρογωνιαίο λίθο του νέου πλαισίου. Το σχέδιο θα περιλαμβάνει όλες τις μεταρρυθμιστικές και επενδυτικές δεσμεύσεις τις οποίες τα κράτη μέλη αναλαμβάνουν για την αντιμετώπιση των προκλήσεων που προσδιορίζονται στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου συμπεριλαμβανομένων των ειδικών συστάσεων ανά χώρα. Ένα σύνολο τέτοιων μεταρρυθμιστικών και επενδυτικών δεσμεύσεων μπορεί να καθιστά δυνατή την παράταση του ορίζοντα δημοσιονομικής προσαρμογής, υπό τον όρο ότι οι δεσμεύσεις πληρούν, συνολικά, ορισμένα κριτήρια, όπως ενίσχυση της ανάπτυξης (παραδείγματα σχετικών μεταρρυθμίσεων είναι η αντιμετώπιση των προκλήσεων της δημογραφικής γήρανσης, η βελτίωση της λειτουργίας της αγοράς εργασίας και η αύξηση της προσφοράς εργασίας, η ενθάρρυνση της καινοτομίας και η ενίσχυση των δεξιοτήτων, η βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος[12], η άρση των εμποδίων στην ενιαία αγορά και η αντιμετώπιση στρατηγικών εξαρτήσεων), στήριξη δημοσιονομικής βιωσιμότητας (παραδείγματα σχετικών μεταρρυθμίσεων είναι η μεταρρύθμιση των συντάξεων, οι μεταρρυθμίσεις για τη βελτίωση της σχέσης κόστους/αποτελεσματικότητας των δημόσιων δαπανών ή μεταρρυθμίσεις για την αύξηση της είσπραξης φόρων) και συνέπεια με κοινές προτεραιότητες της Ένωσης που καθορίζονται στο παράρτημα VI του προτεινόμενου κανονισμού.

Ο προτεινόμενος κανονισμός αλληλεπιδρά με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1176/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2011, σχετικά με την πρόληψη και τη διόρθωση των υπερβολικών μακροοικονομικών ανισορροπιών[13], υπό την έννοια ότι το Συμβούλιο μπορεί να εκδώσει σύσταση με την οποία διαπιστώνει την ύπαρξη υπερβολικής ανισορροπίας σε περίπτωση που ένα κράτος μέλος δεν υλοποιήσει τις μεταρρυθμιστικές και επενδυτικές δεσμεύσεις που περιέχονται στο μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό-διαρθρωτικό σχέδιό του προκειμένου να ανταποκριθεί στις ειδικές συστάσεις ανά χώρα οι οποίες έχουν σημασία για τη διαδικασία μακροοικονομικών ανισορροπιών. Επιπλέον, εάν ένα κράτος μέλος έχει υπαχθεί σε διαδικασία υπερβολικής ανισορροπίας, πρέπει να υποβάλλει αναθεωρημένο μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό-διαρθρωτικό σχέδιο

---

12 Η χρηστή διακυβέρνηση και ο σεβασμός του κράτους δικαίου, ιδίως των ανεξάρτητων, ποιοτικών και αποδοτικών συστημάτων απονομής δικαιοσύνης, τα λειτουργικά και αποτελεσματικά φορολογικά συστήματος καθώς και τα αποτελεσματικά πλαίσια αφερεγγυότητας και τα ισχυρά πλαίσια καταπολέμησης της διαφθοράς και της απάτης αποτελούν βασικούς καθοριστικούς παράγοντες στο πλαίσιο αυτό.

13 ΕΕ L 306 της 23.11.2011, σ. 25.

βάσει του προτεινόμενου κανονισμού το οποίο θα αποτελέσει το σχέδιο διορθωτικών ενεργειών βάσει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1176/2011.

Ο προτεινόμενος κανονισμός αλληλεπιδρά επίσης με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 472/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2013 , για την ενίσχυση της οικονομικής και δημοσιονομικής εποπτείας των κρατών μελών στη ζώνη του ευρώ τα οποία αντιμετωπίζουν ή απειλούνται με σοβαρές δυσκολίες αναφορικά με τη χρηματοοικονομική τους σταθερότητα[14]. Τα κράτη μέλη της ζώνης του ευρώ που υπάγονται σε πρόγραμμα μακροοικονομικής προσαρμογής βάσει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 472/2013 εξαιρούνται από την υποβολή εθνικών μεσοπρόθεσμων δημοσιονομικών-διαρθρωτικών σχεδίων και ετήσιων εκθέσεων προόδου βάσει του προτεινόμενου κανονισμού καθ' όλη τη διάρκεια του προγράμματος. Επιπλέον, τα κράτη μέλη της ζώνης του ευρώ που τελούν υπό ενισχυμένη εποπτεία βάσει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 472/2013 θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τις συστάσεις που απευθύνει το Συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 121 παράγραφος 4 της ΣΛΕΕ σε περίπτωση απόκλισης από την πορεία των καθαρών δαπανών.

2. ΝΟΜΙΚΗ ΒΑΣΗ, ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΙΚΟΤΗΤΑ

• Νομική βάση

Νομική βάση της παρούσας πράξης είναι το άρθρο 121 παράγραφος 6 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΣΛΕΕ).

Η συγκεκριμένη διάταξη παρέχει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο τη δυνατότητα, μέσω της έκδοσης κανονισμών σύμφωνα με την τακτική νομοθετική διαδικασία, να θεσπίζουν λεπτομερείς κανόνες για την πολυμερή εποπτεία των κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένης της θέσπισης πολυμερούς διαδικασίας βάσει της οποίας αξιολογούνται τα κράτη μέλη. Κύριος σκοπός του άρθρου 121 της ΣΛΕΕ είναι ο συντονισμός των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών λαμβανομένης υπόψη της μεταξύ τους αλληλεξάρτησης.

Το άρθρο 121 παράγραφος 6 της ΣΛΕΕ χρησιμοποιήθηκε ως νομική βάση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1466/97, τον οποίο θα αντικαταστήσει η παρούσα πρόταση. Ο στόχος της παρούσας πρότασης παραμένει παρεμφερής εκείνου του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1466/97, και είναι συγκεκριμένα η διασφάλιση του συντονισμού των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών και της πολυμερούς δημοσιονομικής εποπτείας τους, με στόχο τη διασφάλιση της συμμόρφωσης με τις κατευθυντήριες αρχές της σταθερότητας των τιμών, των υγιών δημοσίων οικονομικών, των υγιών νομισματικών συνθηκών και του βιώσιμου ισοζυγίου πληρωμών.

• Επικουρικότητα (σε περίπτωση μη αποκλειστικής αρμοδιότητας)

Στόχος της πρότασης είναι η μετάβαση σε ένα πλαίσιο εποπτείας της Ένωσης βασισμένο στον κίνδυνο το οποίο εισάγει διαφοροποιήσεις μεταξύ των κρατών μελών μέσω της συνεκτίμησης των προκλήσεων που αντιμετωπίζουν όσον αφορά το δημόσιο χρέος τους. Τα

[14] ΕΕ L 140 της 27.5.2013, σ. 1.

εθνικά μεσοπρόθεσμα δημοσιονομικά-διαρθρωτικά σχέδια αποτελούν τον ακρογωνιαίο λίθο του προτεινόμενου πλαισίου. Θα ενσωματώνουν δημοσιονομικούς, μεταρρυθμιστικούς και επενδυτικούς στόχους, συμπεριλαμβανομένων στόχων για την αντιμετώπιση μακροοικονομικών ανισορροπιών, όταν απαιτείται, και για την υλοποίηση του ευρωπαϊκού πυλώνα κοινωνικών δικαιωμάτων, σε ένα ενιαίο συνολικό μεσοπρόθεσμο σχέδιο, δημιουργώντας με τον τρόπο αυτόν μια συνεκτική και εξορθολογισμένη διαδικασία. Τα κράτη μέλη θα έχουν μεγαλύτερο περιθώριο ελιγμών όσον αφορά τον καθορισμό της δημοσιονομικής πορείας των καθαρών δαπανών τους, και τούτο θα ενισχύσει την ανάληψη ευθύνης σε εθνικό επίπεδο για τις δημοσιονομικές πορείες τους. Συγχρόνως, είναι καθοριστικής σημασίας τα εν λόγω σχέδια να στηρίζονται σε κοινό ενωσιακό πλαίσιο εντός του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου προκειμένου να διασφαλίζεται πολυμερής εποπτεία των κρατών μελών, λαμβανομένων υπόψη των δυνητικών δευτερογενών συνεπειών που προκύπτουν μεταξύ των μελών μιας οικονομικής και νομισματικής ένωσης. Τούτο διασφαλίζει επίσης την ίση μεταχείριση των κρατών μελών και συνέπεια με κοινές προτεραιότητες της Ένωσης.

Η πρόταση είναι σύμφωνη με την αρχή της επικουρικότητας που ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ο στόχος της, συγκεκριμένα η διασφάλιση του συντονισμού των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών και η πολυμερής δημοσιονομική εποπτεία τους, όπως απαιτείται βάσει της ΣΛΕΕ, είναι αδύνατον να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη και μπορεί να επιτευχθεί καλύτερα σε ενωσιακό επίπεδο.

- **Αναλογικότητα**

Η πρόταση τηρεί την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν υπερβαίνει τα αναγκαία για την επίτευξη των στόχων που επιδιώκονται με τη νομική πράξη.

- **Επιλογή της νομικής πράξης**

Το άρθρο 121 παράγραφος 6 της ΣΛΕΕ προβλέπει κανονισμούς.

3. ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΕΩΝ, ΤΩΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΕΩΝ ΜΕ ΤΑ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΜΕΡΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΚΤΙΜΗΣΕΩΝ ΕΠΙΠΤΩΣΕΩΝ

- **Εκ των υστέρων αξιολογήσεις / έλεγχοι καταλληλότητας της ισχύουσας νομοθεσίας**

Αναδρομικές αξιολογήσεις του πλαισίου οικονομικής διακυβέρνησης της Ένωσης δημοσιεύθηκαν τον Φεβρουάριο του 2020[15] και τον Οκτώβριο του 2021[16].

---

[15] Ανακοίνωση της Επιτροπής, της 5ης Φεβρουαρίου 2020, με τίτλο «Επανεξέταση της οικονομικής διακυβέρνησης — Έκθεση για την εφαρμογή των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1173/2011, 1174/2011, 1175/2011, 1176/2011, 1177/2011, 472/2013 και 473/2013, καθώς και για την καταλληλότητα της οδηγίας 2011/85/ΕΕ του Συμβουλίου», COM(2020) 55 final.

[16] Ανακοίνωση της Επιτροπής, της 19ης Οκτωβρίου 2021, με τίτλο «Η οικονομία της ΕΕ μετά την COVID-19: επιπτώσεις για την οικονομική διακυβέρνηση», COM(2021) 662 final.

- **Διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη**

Πραγματοποιήθηκαν εκτενείς διαβουλεύσεις με τα ενδιαφερόμενα μέρη. Οι διαβουλεύσεις περιλάμβαναν:

- διαδικτυακή διαβούλευση για τη συλλογή των απόψεων των ενδιαφερόμενων μερών, της κοινωνίας των πολιτών και πολιτών. Συνοπτική έκθεση του αποτελέσματος της εν λόγω διαβούλευσης δημοσιεύθηκε τον Μάρτιο του 2022.
- διεξοδικές θεματικές συζητήσεις πραγματοποιήθηκαν με τα κράτη μέλη στο Συμβούλιο Οικονομικών και Δημοσιονομικών Θεμάτων (Συμβούλιο ECOFIN), την Ευρωομάδα, την οικονομική και δημοσιονομική επιτροπή και την επιτροπή οικονομικής πολιτικής.

Τα αποτελέσματα λήφθηκαν υπόψη στην ανακοίνωση της Επιτροπής, της 9ης Νοεμβρίου 2022, σχετικά με τις κατευθύνσεις για τη μεταρρύθμιση του πλαισίου οικονομικής διακυβέρνησης[17] και στην παρούσα πρόταση.

Μετά την έκδοση της ανακοίνωσης της 9ης Νοεμβρίου 2022, η Επιτροπή παρείχε πρόσθετο υλικό στα κράτη μέλη σχετικά με τον αντίκτυπο της προτεινόμενης μεταρρύθμισης, πραγματοποιήθηκαν δε περαιτέρω συζητήσεις με τα κράτη μέλη στο Συμβούλιο και με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, οι οποίες λήφθηκαν υπόψη στην παρούσα πρόταση:

- το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εξέδωσε τις ετήσιες εκθέσεις του σχετικά με το Ευρωπαϊκό Εξάμηνο στις 15 Μαρτίου 2023, οι οποίες επικεντρώθηκαν επίσης στη μεταρρύθμιση του πλαισίου οικονομικής διακυβέρνησης της Ένωσης και στο μέλλον του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου·
- το Συμβούλιο Οικονομικών και Δημοσιονομικών Θεμάτων (Συμβούλιο ECOFIN) εξέδωσε, στις 14 Μαρτίου 2023, συμπεράσματα σχετικά με τις κατευθύνσεις για τη μεταρρύθμιση του πλαισίου οικονομικής διακυβέρνησης της ΕΕ, τα οποία το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ενέκρινε στις 23-24 Μαρτίου 2023.

- **Εκτίμηση επιπτώσεων**

Η πρόταση έτυχε παρέκκλισης από τη διενέργεια εκτίμησης επιπτώσεων λόγω i) έλλειψης επιλογών, καθώς το δημοσιονομικό πλαίσιο της Ένωσης καθορίζει τα όρια της αναθεώρησης, και ii) επικέντρωσης σε στοχευμένες αλλαγές οι οποίες iii) δεν έχουν ως αποτέλεσμα την αύξηση των απαιτήσεων υποβολής εκθέσεων για τα κράτη μέλη και iv) στηρίζονται σε δραστηριότητες συλλογής στοιχείων που πραγματοποιήθηκαν στο πρόσφατο παρελθόν και δημοσιεύθηκαν ως έγγραφα εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής και ανακοινώσεις που καταρτίστηκαν στο διάστημα από το 2020 έως το 2022.

---

[17] COM(2022)583 final.

- **Θεμελιώδη δικαιώματα**

Η πρόταση δεν έχει επιπτώσεις σε δικαιώματα.

4. ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ

Η πρόταση δεν έχει επιπτώσεις στον προϋπολογισμό της Ένωσης.

5. ΛΟΙΠΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ

- **Σχέδια εφαρμογής και ρυθμίσεις παρακολούθησης, αξιολόγησης και υποβολής εκθέσεων**

Ο προτεινόμενος κανονισμός δεν απαιτεί τη λήψη μέτρων για τη διευκόλυνση της εφαρμογής του. Το αντικείμενο της παρούσας νομοθετικής δράσης δεν συνεπάγεται προκλήσεις εφαρμογής για τα κράτη μέλη.

Ο προτεινόμενος κανονισμός απλουστεύει τις απαιτήσεις υποβολής εκθέσεων από τα κράτη μέλη μέσω της χρήσης ενιαίου λειτουργικού δείκτη με μορφή πορείας των καθαρών δαπανών και μέσω της θέσπισης συνολικού, ενιαίου, ολοκληρωμένου εθνικού μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού-διαρθρωτικού σχεδίου το οποίο αντικαθιστά τα προγράμματα σταθερότητας ή σύγκλισης και τα εθνικά προγράμματα μεταρρυθμίσεων των κρατών μελών.

Ο προτεινόμενος κανονισμός περιέχει, στο άρθρο 6, ρήτρα επανεξέτασης κατά την οποία η Επιτροπή θα δημοσιεύει, κάθε 5 έτη, έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού. Στην έκθεση θα εξετάζονται: i) η αποτελεσματικότητα του κανονισμού και ειδικότερα αν οι διατάξεις που διέπουν τη λήψη αποφάσεων αποδείχθηκαν επαρκώς ισχυρές για τη διασφάλιση της καθοδικής πορείας του δημόσιου χρέους ή τη διατήρησή του σε συνετά επίπεδα· ii) η πρόοδος όσον αφορά τον στενότερο συντονισμό των οικονομικών πολιτικών και τη βιώσιμη σύγκλιση των οικονομικών επιδόσεων των κρατών μελών σύμφωνα με τη ΣΛΕΕ.

Προκειμένου να διασφαλιστεί η εφαρμογή από τα κράτη μέλη του αναθεωρημένου πλαισίου διακυβέρνησης της Ένωσης, καθοριστικής σημασίας παράγοντας της μεταρρύθμισης θα είναι η ανάληψη ευθύνης σε εθνικό επίπεδο. Τούτο θα επιτευχθεί με την καλύτερη ενσωμάτωση των απαιτήσεων του κοινού ενωσιακού πλαισίου στις εθνικές συζητήσεις πολιτικής και την επέκταση του ρόλου των ανεξάρτητων δημοσιονομικών οργάνων, μέσω της ένταξής των εν λόγω οργάνων στην παρακολούθηση της εφαρμογής από τα κράτη μέλη των εθνικών μεσοπρόθεσμων δημοσιονομικών-διαρθρωτικών σχεδίων τους. Επιπλέον, η Επιτροπή θα διερευνήσει τρόπους ενίσχυσης του ρόλου του Ευρωπαϊκού Δημοσιονομικού Συμβουλίου[18], διαφυλάσσοντας παράλληλα τον εποπτικό ρόλο που οι Συνθήκες της Ένωσης αναθέτουν στην Επιτροπή. Επί του παρόντος, καθήκον του Ευρωπαϊκού Δημοσιονομικού Συμβουλίου είναι να αξιολογεί την εφαρμογή του δημοσιονομικού πλαισίου της Ένωσης, και ειδικότερα την οριζόντια συνοχή του, ενδεχόμενες περιπτώσεις σοβαρής μη συμμόρφωσης και την

[18] Απόφαση (ΕΕ) 2015/1937 της Επιτροπής, της 21ης Οκτωβρίου 2015, για τη σύσταση ανεξάρτητου συμβουλευτικού Ευρωπαϊκού Δημοσιονομικού Συμβουλίου (ΕΕ L 282 της 28.10.2015, σ. 37).

καταλληλότητα του δημοσιονομικού προσανατολισμού. Το Ευρωπαϊκό Δημοσιονομικό Συμβούλιο παρέχει στην Επιτροπή συμβουλές σχετικά με τα ζητήματα αυτά και επισημαίνει τις επιλογές πολιτικής που είναι δυνατές εντός του πλαισίου του συμφώνου σταθερότητας και ανάπτυξης, εάν εντοπίζει κινδύνους για την εύρυθμη λειτουργία της ΟΝΕ. Συνεργάζεται επίσης με τα εθνικά ανεξάρτητα δημοσιονομικά όργανα για την ανταλλαγή βέλτιστων πρακτικών και τη διευκόλυνση κοινής κατανόησης. Τα νέα καθήκοντα του Ευρωπαϊκού Δημοσιονομικού Συμβουλίου μπορούν να περιλαμβάνουν την παροχή στοιχείων για την περιοδική αξιολόγηση του μεταρρυθμισμένου πλαισίου και την παροχή αξιολογήσεων σχετικά με την υλοποίηση κεντρικών στοιχείων του μεταρρυθμισμένου συστήματος διακυβέρνησης. Το Ευρωπαϊκό Δημοσιονομικό Συμβούλιο μπορεί επίσης να παρέχει γνώμη εν όψει της απόφασης του Συμβουλίου σχετικά με την ενεργοποίηση (ή την παράταση) της γενικής ρήτρας διαφυγής.

- **Αναλυτική επεξήγηση των επιμέρους διατάξεων της πρότασης**

Στο κεφάλαιο 1 (άρθρα 1 και 2) του προτεινόμενου κανονισμού παρουσιάζεται ο σκοπός του κανονισμού, ο οποίος είναι ειδικότερα η θέσπιση λεπτομερών κανόνων σχετικά με το περιεχόμενο, την υποβολή, την αξιολόγηση και την παρακολούθηση των εθνικών μεσοπρόθεσμων δημοσιονομικών-διαρθρωτικών σχεδίων. Ορίζονται επίσης οι βασικοί όροι που χρησιμοποιούνται στον κανονισμό.

Το κεφάλαιο 2 (άρθρα 3 και 4) του προτεινόμενου κανονισμού περιέχει τους κανόνες που διέπουν το Ευρωπαϊκό Εξάμηνο. Οι κανόνες αυτοί εισάγουν το δημοσιονομικό πλαίσιο της Ένωσης στον κύκλο εποπτείας του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου. Προβλέπουν επίσης ότι τα κράτη μέλη πρέπει να λαμβάνουν υπόψη την καθοδήγηση του Συμβουλίου και απαριθμούν τα νομικά μέσα τα οποία μπορεί να συνεπάγεται η παράλειψη των κρατών μελών να λάβουν υπόψη την εν λόγω καθοδήγηση.

Το κεφάλαιο 3 (άρθρα 5 έως 8) του προτεινόμενου κανονισμού επικεντρώνεται στην τεχνική πορεία που θα εκδίδει η Επιτροπή για τα κράτη μέλη των οποίων το δημόσιο χρέος υπερβαίνει το 60 % του ΑΕΠ ή το δημοσιονομικό έλλειμμα υπερβαίνει το 3 % του ΑΕΠ.

Στο κεφάλαιο 4 (άρθρα 9 έως 19) του προτεινόμενου κανονισμού περιγράφεται η διαδικασία για τα μεσοπρόθεσμα δημοσιονομικά-διαρθρωτικά σχέδια. Στα άρθρα αυτά καθορίζονται η υποχρέωση κάθε κράτους μέλους να υποβάλλει μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό-διαρθρωτικό σχέδιο, οι στόχοι του τεχνικού διαλόγου μεταξύ της Επιτροπής και του κράτους μέλους πριν από την υποβολή των σχεδίων, το περιεχόμενο και οι απαιτήσεις των σχεδίων, οι προϋποθέσεις και τα κριτήρια παράτασης της περιόδου προσαρμογής, η διαδικασία αξιολόγησης του σχεδίου από την Επιτροπή και η διαδικασία έγκρισης από το Συμβούλιο. Καθορίζονται επίσης οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες το Συμβούλιο μπορεί να ζητήσει από κράτος μέλος να υποβάλει αναθεωρημένο σχέδιο και οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες το Συμβούλιο μπορεί να προτείνει αναθεώρηση της πορείας των καθαρών δαπανών που ενέκρινε το Συμβούλιο, σε περίπτωση που το κράτος μέλος δεν συμμορφώνεται με τις απαιτούμενες προϋποθέσεις όσον αφορά την υποβολή αναθεωρημένου σχεδίου ή δεν υλοποιεί τις μεταρρυθμιστικές και επενδυτικές δεσμεύσεις οι οποίες είχαν ως αποτέλεσμα την παράταση της περιόδου προσαρμογής.

Στο κεφάλαιο 5 (άρθρα 20 έως 25) του προτεινόμενου κανονισμού καθορίζονται η διαδικασία παρακολούθησης των εθνικών μεσοπρόθεσμων δημοσιονομικών-διαρθρωτικών σχεδίων καθώς και το τι συμβαίνει σε περίπτωση σημαντικού κινδύνου απόκλισης από την πορεία των καθαρών δαπανών. Τα κράτη μέλη πρέπει να υποβάλλουν ετήσιες εκθέσεις προόδου, η δε Επιτροπή θα παρακολουθεί την υλοποίηση των πορειών των καθαρών δαπανών, μεταξύ

άλλων, μέσω της σύστασης λογαριασμού ελέγχου. Τα άρθρα καθορίζουν επίσης τον ρόλο των εθνικών ανεξάρτητων δημοσιονομικών οργάνων στη διαδικασία παρακολούθησης και θέτουν τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες μπορεί να ενεργοποιηθεί γενική ρήτρα διαφυγής ή ειδική ρήτρα διαφυγής ανά χώρα.

Στο κεφάλαιο 6 (άρθρα 26 έως 29) του προτεινόμενου κανονισμού καθορίζονται οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες πραγματοποιείται ο οικονομικός διάλογος μεταξύ των θεσμικών οργάνων και των κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένης της αναγκαιότητας ενημέρωσης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού, ο κανόνας «συμμόρφωση ή αιτιολόγηση» και η δυνατότητα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να ανταλλάσσει απόψεις με ένα κράτος μέλος όταν υπάρχει σημαντικός κίνδυνος απόκλισης από την πορεία των καθαρών δαπανών.

Στο κεφάλαιο 7 (άρθρο 30) του προτεινόμενου κανονισμού καθορίζεται η αλληλεπίδραση με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1176/2011 η οποία απαιτεί να λαμβάνεται υπόψη η δρομολόγηση της διαδικασίας υπερβολικών ανισορροπιών σε περίπτωση που κράτη μέλη δεν υλοποιούν τις μεταρρυθμιστικές και επενδυτικές δεσμεύσεις που σχετίζονται με τη διαδικασία υπερβολικών ανισορροπιών οι οποίες περιλαμβάνονται στο μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό-διαρθρωτικό σχέδιό τους. Προβλέπεται επίσης ότι, όταν η διαδικασία υπερβολικών ανισορροπιών δρομολογείται βάσει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1176/2011, το κράτος μέλος θα πρέπει να υποβάλλει αναθεωρημένο μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό-διαρθρωτικό σχέδιο το οποίο θα αποτελέσει το σχέδιο διορθωτικών ενεργειών βάσει του εν λόγω κανονισμού.

Στο κεφάλαιο 8 (άρθρο 31) του προτεινόμενου κανονισμού περιγράφεται η αλληλεπίδραση με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 472/2013. Τα κράτη μέλη της ζώνης του ευρώ που υπάγονται σε πρόγραμμα μακροοικονομικής προσαρμογής απαλλάσσονται από την υποβολή μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού-διαρθρωτικού σχεδίου και ετήσιας έκθεσης προόδου, τα δε κράτη μέλη της ζώνης του ευρώ που τελούν υπό ενισχυμένη εποπτεία υποχρεούνται να λαμβάνουν υπόψη τις συστάσεις που απευθύνει το Συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 121 παράγραφος 4 της ΣΛΕΕ σε περίπτωση απόκλισης από την πορεία των καθαρών δαπανών.

Στο κεφάλαιο 9 (άρθρα 32 και 33) του προτεινόμενου κανονισμού η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να τροποποιήσει τα παραρτήματα (εκτός του παραρτήματος Ι) μέσω κατ' εξουσιοδότηση πράξεων και καθορίζονται οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες η Επιτροπή μπορεί να ασκήσει την εν λόγω εξουσιοδότηση.

Στο κεφάλαιο 10 (άρθρα 34 έως 38) του προτεινόμενου κανονισμού καθορίζονται οι κοινές διατάξεις που εφαρμόζονται στον προτεινόμενο κανονισμό όσον αφορά τον διάλογο με τα κράτη μέλη και τις αποστολές στα κράτη μέλη, τη ρήτρα επανεξέτασης, την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1466/97 και την έναρξη ισχύος.

Τα παραρτήματα Ι έως VII του προτεινόμενου κανονισμού περιέχουν τα ακόλουθα στοιχεία: τα κριτήρια για τον καθορισμό της μεσοπρόθεσμης τεχνικής πορείας κρατών μελών με δημόσιο χρέος άνω του 60 % του ΑΕΠ ή δημοσιονομικό έλλειμμα άνω του 3 % του ΑΕΠ· τις πληροφορίες τις οποίες τα κράτη μέλη πρέπει να παρέχουν με τα μεσοπρόθεσμα δημοσιονομικά-διαρθρωτικά σχέδια· τις πληροφορίες τις οποίες τα κράτη μέλη πρέπει να παρέχουν με τις ετήσιες εκθέσεις προόδου· τη λειτουργία του λογαριασμού ελέγχου· τη μεθοδολογία για την αξιολόγηση της ευλογοφάνειας από την Επιτροπή· τον κατάλογο των κοινών προτεραιοτήτων της Ένωσης· και το πλαίσιο αξιολόγησης για το σύνολο των μεταρρυθμιστικών και επενδυτικών δεσμεύσεων στις οποίες στηρίζεται παράταση της περιόδου δημοσιονομικής προσαρμογής.

2023/0138 (COD)

Πρόταση

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

σχετικά με τον αποτελεσματικό συντονισμό των οικονομικών πολιτικών και την πολυμερή δημοσιονομική εποπτεία καθώς και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1466/97 του Συμβουλίου

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 121 παράγραφος 6,

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας (υποσημείωση),

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Ο συντονισμός των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών εντός της Ένωσης, όπως προβλέπεται από τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), ενέχει την τήρηση των κατευθυντήριων αρχών της σταθερότητας των τιμών, των υγιών δημοσίων οικονομικών, των υγιών νομισματικών συνθηκών και του βιώσιμου ισοζυγίου πληρωμών.

(2) Το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης (ΣΣΑ), το οποίο συνίστατο αρχικά στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1466/97 του Συμβουλίου[19], τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1467/97 του Συμβουλίου, της 7ης Ιουλίου 1997[20], και το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου, της 17ης Ιουνίου 1997, σχετικά με το Σύμφωνο Σταθερότητας και Ανάπτυξης[21], βασίζεται στον στόχο υγιών και βιώσιμων δημόσιων οικονομικών ως μέσο ενίσχυσης των προϋποθέσεων σταθερότητας των τιμών και ισχυρής βιώσιμης ανάπτυξης βασισμένης σε χρηματοοικονομική σταθερότητα, υποστηρίζοντας με τον τρόπο αυτό την επίτευξη των στόχων της Ένωσης για βιώσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη και απασχόληση.

---

19 Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1466/97 του Συμβουλίου, της 7ης Ιουλίου 1997, για την ενίσχυση της εποπτείας της δημοσιονομικής κατάστασης και την εποπτεία και τον συντονισμό των οικονομικών πολιτικών (ΕΕ L 209 της 2.8.1997, σ. 1).

20 Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1467/97 του Συμβουλίου, της 7ης Ιουλίου 1997, για την επιτάχυνση και τη διασαφήνιση της εφαρμογής της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος (ΕΕ L 209 της 2.8.1997, σ. 6).

21 Ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου για το σύμφωνο σταθερότητας και ανάπτυξης, Άμστερνταμ, 17 Ιουνίου 1997 (ΕΕ C 236 της 2.8.1997, σ. 1).

(3) Το πλαίσιο δημοσιονομικής διακυβέρνησης, που αποτελεί αντικείμενο του παρόντος κανονισμού, είναι μέρος του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου, το οποίο περιλαμβάνει επίσης τον συντονισμό και την εποπτεία ευρύτερων οικονομικών πολιτικών και πολιτικών απασχόλησης των κρατών μελών, σύμφωνα με τα άρθρα 121 και 148 της ΣΛΕΕ.

(4) Η συμμετοχή στο Ευρωπαϊκό Εξάμηνο των κοινωνικών εταίρων, των οργανώσεων της κοινωνίας των πολιτών και άλλων σχετικών ενδιαφερόμενων μερών είναι καθοριστικής σημασίας για τη διασφάλιση ανάληψης ευθύνης και διαφανούς και χωρίς αποκλεισμούς χάραξης πολιτικής.

(5) Το πλαίσιο οικονομικής διακυβέρνησης της Ένωσης θα πρέπει να προσαρμοστεί προκειμένου να συνεκτιμηθούν καλύτερα η αυξανόμενη ανομοιογένεια των δημοσιονομικών θέσεων, οι προκλήσεις όσον αφορά το δημόσιο χρέος και άλλες ευπάθειες σε όλα τα κράτη μέλη. Η ισχυρή απάντηση πολιτικής στην πανδημία COVID-19 αποδείχθηκε ιδιαίτερα αποτελεσματική για τον μετριασμό των οικονομικών και κοινωνικών ζημιών της κρίσης, αλλά η κρίση είχε ως αποτέλεσμα σημαντική αύξηση των λόγων χρέους του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα, γεγονός που υπογραμμίζει τη σημασία της μείωσης των λόγων χρέους σε συνετά επίπεδα με σταδιακό, διαρκή και φιλικό προς την ανάπτυξη τρόπο και της αντιμετώπισης των μακροοικονομικών ανισορροπιών, αποδίδοντας παράλληλα τη δέουσα προσοχή στους στόχους απασχόλησης και τους κοινωνικούς στόχους. Συγχρόνως, το πλαίσιο οικονομικής διακυβέρνησης της Ένωσης θα πρέπει να προσαρμοστεί ώστε να συμβάλλει στην αντιμετώπιση των μεσοπρόθεσμων και μακροπρόθεσμων προκλήσεων που αντιμετωπίζει η Ένωση, συμπεριλαμβανομένων της επίτευξης δίκαιης ψηφιακής και πράσινης μετάβασης, σε συνδυασμό με το νομοθέτημα για το κλίμα[22], της διασφάλισης ενεργειακής ασφάλειας, της ανοικτής στρατηγικής αυτονομίας, της αντιμετώπισης των δημογραφικών αλλαγών, της ενίσχυσης της κοινωνικής και οικονομικής ανθεκτικότητας και της εφαρμογής της στρατηγικής πυξίδας για την ασφάλεια και την άμυνα, οι οποίες απαιτούν όλες μεταρρυθμίσεις και διαρκή υψηλά επίπεδα επενδύσεων τα επόμενα έτη.

(6) Το πλαίσιο οικονομικής διακυβέρνησης της Ένωσης θα πρέπει να επικεντρώνεται στη βιωσιμότητα του χρέους και στη βιώσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη και, ως εκ τούτου, θα πρέπει να εισάγει διαφοροποιήσεις μεταξύ κρατών μελών λαμβάνοντας υπόψη τις προκλήσεις που αντιμετωπίζουν όσον αφορά το δημόσιο χρέος και επιτρέποντας να καθορίζονται ειδικές δημοσιονομικές πορείες ανά χώρα.

(7) Η διαδικασία πολυμερούς εποπτείας που προβλέπεται στο άρθρο 121 παράγραφοι 2, 3 και 4 και στο άρθρο 148 παράγραφος 4 της ΣΛΕΕ θα πρέπει να παρακολουθεί, σύμφωνα με πιο λεπτομερείς κανόνες, το πλήρες φάσμα των οικονομικών εξελίξεων και των εξελίξεων στον τομέα της απασχόλησης σε κάθε κράτος μέλος και στην Ένωση. Τούτο περιλαμβάνει τον εντοπισμό μακροοικονομικών ανισορροπιών και την

---

[22] Το ευρωπαϊκό νομοθέτημα για το κλίμα θέτει στόχο κλιματικής ουδετερότητας για το σύνολο της Ένωσης έως το 2050 και απαιτεί από τα θεσμικά όργανα της Ένωσης και τα κράτη μέλη να σημειώσουν πρόοδο στη βελτίωση της ικανότητα προσαρμογής, απαιτεί δε σημαντικές δημόσιες επενδύσεις για τη μείωση των αρνητικών κοινωνικοοικονομικών επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής στην Ένωση και τα κράτη μέλη της, συμπεριλαμβανομένων αρνητικών επιπτώσεων στην ανάπτυξη και τη δημοσιονομική βιωσιμότητα.

πρόληψη και τη διόρθωση υπερβολικών ανισορροπιών όπως προβλέπεται στους κανονισμούς (ΕΕ) αριθ. 1174/2011[23] και (ΕΕ) αριθ. 1176/2011[24] του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου. Για την παρακολούθηση των εν λόγω οικονομικών εξελίξεων και εξελίξεων στον τομέα της απασχόλησης, τα κράτη μέλη θα πρέπει να υποβάλλουν πληροφορίες με τη μορφή μεσοπρόθεσμων δημοσιονομικών-διαρθρωτικών σχεδίων.

(8) Επομένως, θα πρέπει να καθοριστούν λεπτομερείς κανόνες σχετικά με το περιεχόμενο, την υποβολή, την αξιολόγηση και την παρακολούθηση εθνικών μεσοπρόθεσμων δημοσιονομικών-διαρθρωτικών σχεδίων με σκοπό την προώθηση της βιωσιμότητας του χρέους και της βιώσιμης και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξης των κρατών μελών και την πρόληψη υπερβολικών δημοσιονομικών ελλειμμάτων, μέσω μεσοπρόθεσμου σχεδιασμού.

(9) Τα εθνικά μεσοπρόθεσμα δημοσιονομικά-διαρθρωτικά σχέδια θα πρέπει να συγκεντρώνουν τις δημοσιονομικές, διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις και τις επενδυτικές δεσμεύσεις κάθε κράτους μέλους, και τα εν λόγω σχέδια θα πρέπει να αποτελούν τον ακρογωνιαίο λίθο του πλαισίου οικονομικής διακυβέρνησης της Ένωσης. Κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να υποβάλλει μεσοπρόθεσμο σχέδιο στο οποίο περιγράφονται η δημοσιονομική πορεία του καθώς και οι δεσμεύσεις για δημόσιες επενδύσεις και μεταρρυθμίσεις προτεραιότητας οι οποίες διασφαλίζουν από κοινού διαρκή και σταδιακή μείωση του χρέους καθώς και βιώσιμη και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξη, με αποφυγή φιλοκυκλικής δημοσιονομικής πολιτικής, καθώς και ευρύτερες μεταρρυθμιστικές και επενδυτικές δεσμεύσεις, μεταξύ άλλων σε σχέση με την πράσινη και την ψηφιακή μετάβαση, την κοινωνική και οικονομική ανθεκτικότητα και την υλοποίηση του ευρωπαϊκού πυλώνα κοινωνικών δικαιωμάτων. Κατά τη διάρκεια ισχύος του μηχανισμού ανάκαμψης και ανθεκτικότητας[25], οι δεσμεύσεις που αναλήφθηκαν στα εθνικά σχέδια ανάκαμψης και ανθεκτικότητας θα πρέπει να λαμβάνονται δεόντως υπόψη.

(10) Τα κεφάλαια της πολιτικής συνοχής συγχρονίζονται επίσης με τη διαδικασία του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου. Ως μακροπρόθεσμη πολιτική επενδύσεων του προϋπολογισμού της Ένωσης, οι επενδύσεις και οι μεταρρυθμίσεις της πολιτικής συνοχής θα πρέπει επίσης να λαμβάνονται δεόντως υπόψη κατά την κατάρτιση των εθνικών μεσοπρόθεσμων δημοσιονομικών-διαρθρωτικών σχεδίων. Κάθε κράτος μέλος θα πρέπει επίσης να εξηγεί τον τρόπο με τον οποίο το εθνικό μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό-διαρθρωτικό σχέδιό του θα διασφαλίσει συνεκτικότητα με τις δαπάνες

---

[23] Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1174/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2011, σχετικά με κατασταλτικά μέτρα για τη διόρθωση των υπερβολικών μακροοικονομικών ανισορροπιών στην ευρωζώνη (ΕΕ L 306 της 23.11.2011, σ. 8).

[24] Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1176/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Νοεμβρίου 2011, σχετικά με την πρόληψη και τη διόρθωση των υπερβολικών μακροοικονομικών ανισορροπιών (ΕΕ L 306 της 23.11.2011, σ. 25).

[25] Κανονισμός (ΕΕ) 2021/241 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Φεβρουαρίου 2021, για τη θέσπιση του μηχανισμού ανάκαμψης και ανθεκτικότητας (ΕΕ L 57 της 18.2.2021, σ. 17).

για προγράμματα της Ένωσης που αναπληρώνονται στο σύνολό τους από ενωσιακά κονδύλια και τη σχετική εθνική συγχρηματοδότηση.

(11) Το εθνικό μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό-διαρθρωτικό σχέδιο θα πρέπει να υποβάλλεται κατόπιν τεχνικού διαλόγου με την Επιτροπή προκειμένου να διασφαλίζεται συμμόρφωση με τις διατάξεις του παρόντος κανονισμού. Βάσει των συστάσεων της Επιτροπής, το Συμβούλιο θα πρέπει να καθορίζει την πορεία των καθαρών δαπανών και να εγκρίνει τις μεταρρυθμιστικές και επενδυτικές δεσμεύσεις, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αναλαμβάνονται για την ενδεχόμενη παράταση της περιόδου προσαρμογής, εφόσον συντρέχει περίπτωση.

(12) Για την απλούστευση του δημοσιονομικού πλαισίου της Ένωσης και την αύξηση της διαφάνειας, ένας ενιαίος λειτουργικός δείκτης βασισμένος στη βιωσιμότητα του χρέους θα πρέπει να αποτελεί τη βάση για τον καθορισμό της δημοσιονομικής πορείας και την άσκηση της ετήσιας δημοσιονομικής εποπτείας για κάθε κράτος μέλος. Ο εν λόγω ενιαίος λειτουργικός δείκτης θα πρέπει να βασίζεται σε εθνικά χρηματοδοτούμενες καθαρές πρωτογενείς δαπάνες, ήτοι δαπάνες εκτός των μέτρων διακριτικής ευχέρειας στο σκέλος των εσόδων και εξαιρουμένων των δαπανών για τόκους καθώς και δαπανών για την κυκλική ανεργία και δαπανών για προγράμματα της Ένωσης που αναπληρώνονται στο σύνολό τους από ενωσιακά κονδύλια. Ο εν λόγω δείκτης καθιστά δυνατή τη μακροοικονομική σταθεροποίηση καθώς δεν επηρεάζεται από τη λειτουργία αυτόματων σταθεροποιητών, συμπεριλαμβανομένων των διακυμάνσεων εσόδων και δαπανών που εκφεύγουν του άμεσου ελέγχου της κυβέρνησης.

(13) Προκειμένου να παράσχει καθοδήγηση στα κράτη μέλη κατά την κατάρτιση του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού-διαρθρωτικού σχεδίου τους, η Επιτροπή θα πρέπει να προτείνει μια τεχνική πορεία βασισμένη στην ελάχιστη δημοσιονομική προσαρμογή η οποία οδηγεί το χρέος του κράτους μέλους σε ευλογοφανή καθοδική πορεία ή διατηρεί το χρέος σε συνετό επίπεδο. Θα πρέπει να διασφαλίζεται επίσης ότι ο λόγος δημόσιου χρέους στο πέρας του ορίζοντα σχεδιασμού μειώνεται κάτω του επιπέδου στο οποίο βρισκόταν το έτος πριν από την έναρξη της τεχνικής πορείας. Η βιωσιμότητα της εν λόγω μείωσης του χρέους θα πρέπει να είναι αποτέλεσμα κατάλληλων δημοσιονομικών πολιτικών.

(14) Η τεχνική πορεία που προτείνει η Επιτροπή θα πρέπει να διασφαλίζει επίσης ότι το δημοσιονομικό έλλειμμα μειώνεται και διατηρείται κάτω της τιμής αναφοράς του 3 % του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος (ΑΕΠ).

(15) Προκειμένου να αξιολογήσει αν απαιτούνται περαιτέρω προσαρμογές προς το τέλος της τετραετούς περιόδου εφαρμογής του εθνικού μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού-διαρθρωτικού σχεδίου, η Επιτροπή θα πρέπει να αξιολογεί εκ νέου την κατάσταση και να προτείνει νέα τεχνική πορεία εάν το δημόσιο χρέος του κράτους μέλους παραμένει άνω της τιμής αναφοράς του 60 % του ΑΕΠ ή το δημοσιονομικό έλλειμμά του είναι υψηλότερο της τιμής αναφοράς του 3 % του ΑΕΠ.

(16) Κάθε εθνικό μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό-διαρθρωτικό σχέδιο θα πρέπει να αναφέρει το καθεστώς του στο πλαίσιο εθνικών διαδικασιών, και ειδικότερα αν το σχέδιο υποβλήθηκε στο εθνικό κοινοβούλιο και αν το σχέδιο εγκρίθηκε από το κοινοβούλιο. Στο εθνικό μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό-διαρθρωτικό σχέδιο θα πρέπει να επισημαίνεται επίσης αν το εθνικό κοινοβούλιο είχε την ευκαιρία να συζητήσει τη σύσταση του Συμβουλίου σχετικά με το προηγούμενο σχέδιο και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, οποιαδήποτε άλλη σύσταση ή απόφαση του Συμβουλίου ή οποιαδήποτε προειδοποίηση της Επιτροπής.

(17) Όταν τα κράτη μέλη χρησιμοποιούν στο μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό-διαρθρωτικό σχέδιό τους παραδοχές οι οποίες διαφέρουν από τις προβλεπόμενες στο τυποποιημένο πλαίσιο της Επιτροπής για τη μεσοπρόθεσμη πρόγνωση του χρέους, τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξηγούν και να δικαιολογούν δεόντως τις διαφορές με διαφάνεια και βάσει εύρωστων οικονομικών επιχειρημάτων.

(18) Δεδομένου ότι τα κράτη μέλη μπορεί να αντιμετωπίσουν πρόσθετα έξοδα στο πέρας του μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού-διαρθρωτικού σχεδίου τους, όπως κόστος σχετιζόμενο με τη δημογραφική γήρανση ή δυσμενή απόκλιση μεταξύ επιτοκίων και ρυθμών ανάπτυξης, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι το ονομαστικό ισοζύγιο στο πέρας της περιόδου προσαρμογής θα είναι επαρκές ώστε να διασφαλίζεται ότι το έλλειμμα θα παραμείνει με διαρκή τρόπο κάτω της τιμής αναφοράς του 3 % του ΑΕΠ.

(19) Προκειμένου να καταστεί δυνατή η κατάλληλη αλληλεπίδραση μεταξύ του κοινού ενωσιακού πλαισίου και των εθνικών δημοσιονομικών πλαισίων, η Επιτροπή θα πρέπει να βασίζει την αξιολόγησή της μόνον σε εξελίξεις για τις εθνικά χρηματοδοτούμενες καθαρές πρωτογενείς δαπάνες. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να θέτουν τους εθνικούς δημοσιονομικούς στόχους τους βάσει διαφορετικού δείκτη, όπως το διαρθρωτικό ισοζύγιο, εάν τούτο απαιτείται από το εθνικό δημοσιονομικό πλαίσιό τους.

(20) Στο πλαίσιο της αξιολόγησης των εθνικών μεσοπρόθεσμων δημοσιονομικών-διαρθρωτικών σχεδίων, η Επιτροπή θα πρέπει να εξετάζει ειδικότερα την ευλογοφάνεια των μακροοικονομικών και δημοσιονομικών παραδοχών, στο μέτρο που αποκλίνουν από εκείνες στις οποίες βασίζεται η τεχνική πορεία. Ειδικότερα, οι προγνώσεις χρέους με αμετάβλητες πολιτικές που πρόκειται να περιληφθούν στο σχέδιο θα πρέπει να είναι συνεπείς και συγκρίσιμες με τις προγνώσεις της Επιτροπής.

(21) Προκειμένου να διασφαλίζεται η εφαρμογή των μεσοπρόθεσμων δημοσιονομικών-διαρθρωτικών σχεδίων, η Επιτροπή και το Συμβούλιο θα πρέπει να παρακολουθούν τις μεταρρυθμιστικές και επενδυτικές δεσμεύσεις που αναλήφθηκαν στα εν λόγω σχέδια στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου, βάσει των ετήσιων εκθέσεων ελέγχου που υπέβαλαν τα κράτη μέλη, και σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 121 και 148 της ΣΛΕΕ. Προς τούτο, θα πρέπει να συμμετέχουν σε διάλογο Ευρωπαϊκού Εξαμήνου με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

(22) Προκειμένου να διασφαλιστεί πιο σταδιακή μείωση του χρέους, η περίοδος προσαρμογής μπορεί να παραταθεί κατά 3 έτη κατ' ανώτατο όριο, εάν το κράτος μέλος υποστηρίζει το μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό-διαρθρωτικό σχέδιό του με ένα σύνολο επαληθεύσιμων και χρονικά προσδιορισμένων μεταρρυθμίσεων και επενδύσεων οι οποίες, συνολικά,: ενισχύουν την ανάπτυξη, στηρίζουν τη δημοσιονομική βιωσιμότητα, λαμβάνουν υπόψη τις κοινές αξίες της Ένωσης, λαμβάνουν υπόψη τις σχετικές ειδικές συστάσεις ανά χώρα οι οποίες απευθύνθηκαν στο κράτος μέλος στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου και λαμβάνουν υπόψη τις ειδικές επενδυτικές προτεραιότητες ανά χώρα χωρίς να καταλήγουν σε περικοπές σε άλλες εθνικά χρηματοδοτούμενες δημόσιες επενδύσεις κατά την περίοδο προσαρμογής, προκειμένου να διασφαλιστεί ο μακροοικονομικός αντίκτυπος των επενδύσεων και να αποφευχθεί ο παραγκωνισμός άλλων επενδυτικών προτεραιοτήτων.

(23) Με στόχο τη διασφάλιση δίκης και διαφανούς διαδικασίας, οι μεταρρυθμιστικές και επενδυτικές δεσμεύσεις θα πρέπει να αξιολογούνται με τη χρήση κοινού ενωσιακού πλαισίου. Κατά τη διάρκεια ισχύος του μηχανισμού ανάκαμψης και ανθεκτικότητας,

οι δεσμεύσεις που περιέχονται στα εθνικά σχέδια ανάκαμψης και ανθεκτικότητας μπορούν να ληφθούν υπόψη κατά την αξιολόγηση του αιτήματος παράτασης της περιόδου προσαρμογής, όπου συντρέχει περίπτωση. Το σύνολο των μεταρρυθμίσεων και των επενδύσεων που στηρίζουν την παράταση της περιόδου της πορείας δημοσιονομικής προσαρμογής θα πρέπει να είναι ανάλογο του βαθμού των προκλήσεων όσον αφορά το δημόσιο χρέος οι οποίες διαπιστώνονται στην πιο πρόσφατη επικαιροποίηση του «Debt Sustainability Monitor» και των προκλήσεων όσον αφορά τη μεσοπρόθεσμη ανάπτυξη στο κράτος μέλος. Για τα κράτη μέλη στα οποία οι προκλήσεις όσον αφορά το δημόσιο χρέος συνδέονται με σημαντικές προκλήσεις όσον αφορά τη μεσοπρόθεσμη ανάπτυξη, το σύνολο των μεταρρυθμίσεων και των επενδύσεων πρέπει να λαμβάνει επίσης υπόψη τα σημεία συμφόρησης της μεσοπρόθεσμης ανάπτυξης.

(24) Το σύνολο των μεταρρυθμιστικών και επενδυτικών δεσμεύσεων που προτείνονται στα εθνικά μεσοπρόθεσμα δημοσιονομικά-διαρθρωτικά σχέδια θα πρέπει να ευθυγραμμίζεται με τις κοινές προτεραιότητες της Ένωσης. Το εν λόγω σύνολο μεταρρυθμιστικών και επενδυτικών δεσμεύσεων θα πρέπει επίσης να συνάδει με την εφαρμογή των εθνικών στρατηγικών που προτείνει το συγκεκριμένο κράτος μέλος για τη συνεκτίμηση των σχετικών προτεραιοτήτων της Ένωσης. Όπου συντρέχει περίπτωση, κατά τη διάρκεια ισχύος του μηχανισμού ανάκαμψης και ανθεκτικότητας, θα πρέπει να γίνονται διασταυρούμενες παραπομπές στα σχέδια ανάκαμψης και ανθεκτικότητας προκειμένου να διασφαλίζεται η συνεκτικότητα της πολιτικής.

(25) Όταν το επαληθεύσιμο και χρονικά προσδιορισμένο σύνολο μεταρρυθμιστικών και επενδυτικών δεσμεύσεων που στηρίζουν την πιο σταδιακή πορεία των καθαρών δαπανών δεν υλοποιείται εντός της ταχθείσας προθεσμίας, το Συμβούλιο, βάσει σύστασης της Επιτροπής μπορεί να συστήσει την επιτάχυνση της προσαρμογής, μέσω της μείωσης της παράτασης της πορείας των καθαρών δαπανών.

(26) Για την παροχή στοιχείων για δράσεις επιβολής, και ειδικότερα την έκθεση δυνάμει του άρθρου 126 παράγραφος 3 της ΣΛΕΕ, η Επιτροπή θα πρέπει να συστήσει λογαριασμό ελέγχου για κάθε κράτος μέλος ώστε να παρακολουθεί τις ετήσιες αποκλίσεις των καθαρών δαπανών οι οποίες παρατηρούνται στο κράτος μέλος από την πορεία των καθαρών δαπανών που έχει καθορίσει το Συμβούλιο, αθροίζοντας τις εν λόγω αποκλίσεις με την πάροδο του χρόνου.

(27) Τα ανεξάρτητα δημοσιονομικά όργανα έχουν αποδείξει την ικανότητά τους να προάγουν τη δημοσιονομική πειθαρχία και να ενισχύουν την αξιοπιστία των δημόσιων οικονομικών των κρατών μελών. Με σκοπό τη βελτίωση της ανάληψης ευθύνης σε εθνικό επίπεδο, ο ρόλος των ανεξάρτητων δημοσιονομικών οργάνων, στα οποία ανατίθεται παραδοσιακά η εντολή της παρακολούθησης της συμμόρφωσης με το εθνικό πλαίσιο, θα πρέπει να επεκταθεί στο πλαίσιο οικονομικής διακυβέρνησης της Ένωσης.

(28) Όταν εκδίδει γνώμη επί των σχεδίων δημοσιονομικών προγραμμάτων που υποβάλλονται δυνάμει του άρθρου 6 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 473/2013 του

Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[26], η Επιτροπή θα πρέπει να αξιολογεί αν τα σχέδια δημοσιονομικών προγραμμάτων συνάδουν με την πορεία των καθαρών δαπανών βάσει του παρόντος κανονισμού.

(29) Ιδιαίτερη προσοχή θα πρέπει να δοθεί σε σημαντικούς κινδύνους αποκλίσεων δημοσιονομικών θέσεων από την πορεία των καθαρών δαπανών που καθόρισε το Συμβούλιο. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να συμπληρωθεί η διαδικασία πολυμερούς εποπτείας του άρθρου 121 παράγραφοι 3 και 4 της ΣΛΕΕ με τη δημιουργία συστήματος έγκαιρης προειδοποίησης, μέσω του οποίου η Επιτροπή, δυνάμει του άρθρου 121 παράγραφος 4 της ΣΛΕΕ, εφιστά εγκαίρως την προσοχή ενός κράτους μέλους στην ανάγκη λήψης των απαραίτητων διορθωτικών δημοσιονομικών μέτρων για την αποφυγή υπερβολικού δημοσιονομικού ελλείμματος. Επιπλέον, σε περίπτωση συνεχιζόμενων αποκλίσεων από τους δημοσιονομικούς στόχους, το Συμβούλιο θα πρέπει να απευθύνει αυστηρότερες συστάσεις και να τις ανακοινώνει δημοσίως.

(30) Σε περίπτωση σημαντικών κλυδωνισμών στη ζώνη του ευρώ ή στην Ένωση ως σύνολο, είναι αναγκαίο να υπάρχει γενική ρήτρα διαφυγής για την αντιμετώπιση σοβαρής οικονομικής ύφεσης στη ζώνη του ευρώ ή στην Ένωση ως σύνολο επιτρέποντας απόκλιση από την πορεία των καθαρών δαπανών υπό τον όρο ότι δεν τίθεται σε κίνδυνο η μεσοπρόθεσμη δημοσιονομική βιωσιμότητα.

(31) Πρέπει να υπάρχει επίσης ειδική ρήτρα διαφυγής ανά χώρα ώστε να επιτρέπεται απόκλιση από την πορεία των καθαρών δαπανών υπό τον όρο ότι δεν τίθεται σε κίνδυνο η μεσοπρόθεσμη δημοσιονομική βιωσιμότητα σε περίπτωση εξαιρετικών περιστάσεων, όπως απρόβλεπτων εξωγενών συμβάντων τα οποία δεν μπορούσαν να αποφευχθούν και τα οποία απαιτούν αντικυκλικά δημοσιονομικά μέτρα που εκφεύγουν του ελέγχου του κράτους μέλους και έχουν σημαντική επίπτωση στα δημόσια οικονομικά του κράτους μέλους. Τέτοια σημαντική επίπτωση θα πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα κλυδωνισμό συνολικού μεγέθους που βαίνει πέραν «κανονικού» εύρους: για παράδειγμα, το κόστος φυσικών καταστροφών θα πρέπει να συνυπολογίζεται στον δημοσιονομικό σχεδιασμό εντός ορισμένου εύρους. Η ενεργοποίηση και η παράταση γενικών και ειδικών ανά χώρα ρητρών διαφυγής απαιτούν σύσταση του Συμβουλίου.

(32) Ο παρών κανονισμός είναι μέρος δέσμης μέτρων μαζί με την οδηγία [XXX του Συμβουλίου για την τροποποίηση της οδηγίας 2011/85/ΕΕ] και τον κανονισμό [XXX του Συμβουλίου για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1467/97]. Από κοινού θεσπίζουν ένα μεταρρυθμισμένο πλαίσιο οικονομικής διακυβέρνησης της Ένωσης το οποίο ενσωματώνει στο δίκαιο της Ένωσης τις ουσιαστικές διατάξεις του τίτλου ΙΙΙ, που επιγράφεται «Δημοσιονομικό πλαίσιο», της Συνθήκης για τη σταθερότητα, τον συντονισμό και τη διακυβέρνηση (ΣΣΣΔ) στην Οικονομική και

---

[26] Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 473/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2013, σχετικά με κοινές διατάξεις για την παρακολούθηση και την εκτίμηση των σχεδίων δημοσιονομικών προγραμμάτων και τη διασφάλιση της διόρθωσης του υπερβολικού ελλείμματος των κρατών μελών στη ζώνη του ευρώ (ΕΕ L 140 της 27.5.2013, σ. 11).

Νομισματική Ένωση[27], σύμφωνα με το άρθρο της 16. Αξιοποιώντας την πείρα από την εφαρμογή της ΣΣΣΔ από τα κράτη μέλη, η προτεινόμενη δέσμη νομοθετικών μέτρων διατηρεί τον μεσοπρόθεσμο προσανατολισμό του δημοσιονομικού συμφώνου ως εργαλείο για την επίτευξη δημοσιονομικής πειθαρχίας και την προώθηση της ανάπτυξης. Η δέσμη μέτρων περιλαμβάνει ενισχυμένη ειδική ανά χώρα διάσταση με στόχο τη βελτίωση της ανάληψης ευθύνης σε εθνικό επίπεδο, μεταξύ άλλων, μέσω της ενίσχυσης του ρόλου των ανεξάρτητων δημοσιονομικών οργάνων, η οποία αντλείται κατ' ουσία από τις κοινές αρχές του δημοσιονομικού συμφώνου που η Επιτροπή πρότεινε[28] σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 2 της ΣΣΣΔ. Η ανάλυση δαπανών χωρίς να υπολογίζονται τα μέτρα διακριτικής ευχέρειας στο σκέλος των εσόδων για τη συνολική αξιολόγηση της συμμόρφωσης η οποία απαιτείται από το δημοσιονομικό σύμφωνο περιγράφεται στον παρόντα κανονισμό. Όπως και στο δημοσιονομικό σύμφωνο, προσωρινές αποκλίσεις από το μεσοπρόθεσμο σχέδιο επιτρέπονται μόνο υπό εξαιρετικές περιστάσεις στον παρόντα κανονισμό. Στο ίδιο πνεύμα με το δημοσιονομικό σύμφωνο, σε περίπτωση σημαντικών αποκλίσεων από το μεσοπρόθεσμο σχέδιο, θα πρέπει να εφαρμόζονται μέτρα για τη διόρθωση των αποκλίσεων εντός ορισμένης προθεσμίας. Η δέσμη μέτρων ενισχύει τις διαδικασίες δημοσιονομικής εποπτείας και επιβολής για την υλοποίηση της δέσμευσης προώθησης υγιών και βιώσιμων δημόσιων οικονομικών και βιώσιμης και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξης. Επομένως, η μεταρρύθμιση του πλαισίου οικονομικής διακυβέρνησης διατηρεί τους θεμελιώδεις στόχους της δημοσιονομικής πειθαρχίας και της βιωσιμότητας του χρέους που καθορίζονται στη ΣΣΣΔ.

(33) Προκειμένου να διασφαλιστεί αποτελεσματική εφαρμογή και κατάλληλη παρακολούθηση του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να ανατεθεί στην Επιτροπή εξουσία έκδοσης πράξεων σύμφωνα με το άρθρο 290 της ΣΛΕΕ σχετικά με τα εξής: τις πληροφορίες τις οποίες τα κράτη μέλη πρέπει να παρέχουν με τα μεσοπρόθεσμα δημοσιονομικά-διαρθρωτικά σχέδια, τις πληροφορίες τις οποίες τα κράτη μέλη πρέπει να παρέχουν με τις ετήσιες εκθέσεις προόδου, τη λειτουργία του λογαριασμού ελέγχου, τη μεθοδολογία για την αξιολόγηση της ευλογοφάνειας από την Επιτροπή, την κατάρτιση του καταλόγου κοινών προτεραιοτήτων της Ένωσης και το πλαίσιο αξιολόγησης για το σύνολο των μεταρρυθμιστικών και επενδυτικών δεσμεύσεων στις οποίες στηρίζεται παράταση της περιόδου δημοσιονομικής προσαρμογής. Είναι ιδιαίτερα σημαντικό η Επιτροπή να διεξάγει, κατά τις προπαρασκευαστικές εργασίες της, τις κατάλληλες διαβουλεύσεις, μεταξύ άλλων σε επίπεδο εμπειρογνωμόνων, και οι διαβουλεύσεις αυτές να πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις αρχές που ορίζονται στη διοργανική συμφωνία της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου[29]. Πιο συγκεκριμένα, προκειμένου να εξασφαλιστεί η ίση συμμετοχή στην προετοιμασία των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο λαμβάνουν όλα τα έγγραφα κατά τον ίδιο χρόνο με τους εμπειρογνώμονες των κρατών μελών, και οι εμπειρογνώμονές τους έχουν συστηματικά πρόσβαση στις

---

27 Συνθήκη για τη σταθερότητα, τον συντονισμό και τη διακυβέρνηση στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση, της 2ας Μαρτίου 2012.

28 Ανακοίνωση της Επιτροπής, της 20ής Ιουνίου 2012, με τίτλο «Κοινές αρχές για τους εθνικούς δημοσιονομικούς διορθωτικούς μηχανισμούς», COM(2012) 342 final.

29 ΕΕ L 123 της 12.5.2016, σ. 1.

συνεδριάσεις των ομάδων εμπειρογνωμόνων της Επιτροπής που ασχολούνται με την προετοιμασία κατ' εξουσιοδότηση πράξεων.

(34) Η πολυμερής εποπτεία θα πρέπει να βασίζεται σε υψηλής ποιότητας και ανεξάρτητα στατιστικά στοιχεία τα οποία καταρτίζονται σύμφωνα με τις αρχές που καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 223/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[30],

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΚΑΙ ΟΡΙΣΜΟΙ

Άρθρο 1

Αντικείμενο

Ο παρών κανονισμός καθορίζει κανόνες που διασφαλίζουν αποτελεσματικό συντονισμό των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών, στηρίζοντας με τον τρόπο αυτόν την επίτευξη των στόχων της Ένωσης για την ανάπτυξη και την απασχόληση.

Καθορίζει λεπτομερείς κανόνες σχετικά με το περιεχόμενο, την υποβολή, την αξιολόγηση και την παρακολούθηση εθνικών μεσοπρόθεσμων δημοσιονομικών-διαρθρωτικών σχεδίων στο πλαίσιο πολυμερούς δημοσιονομικής εποπτείας από το Συμβούλιο και την Επιτροπή με σκοπό την προώθηση της βιωσιμότητας του χρέους και της βιώσιμης και χωρίς αποκλεισμούς ανάπτυξης των κρατών μελών και την πρόληψη υπερβολικών δημοσιονομικών ελλειμμάτων, μέσω μεσοπρόθεσμου σχεδιασμού.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

(1) ως «ειδική σύσταση ανά χώρα» νοείται η ετήσια καθοδήγηση του Συμβουλίου προς κράτος μέλος σχετικά με την οικονομική, δημοσιονομική, διαρθρωτική πολιτική και πολιτική απασχόλησης, σύμφωνα με τα άρθρα 121 και 148 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ)·

---

30 Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 223/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 2009, σχετικά με τις ευρωπαϊκές στατιστικές και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) αριθ. 1101/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη διαβίβαση στη Στατιστική Υπηρεσία των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων πληροφοριών που καλύπτονται από το στατιστικό απόρρητο, του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 322/97 του Συμβουλίου σχετικά με τις κοινοτικές στατιστικές και της απόφασης 89/382/ΕΟΚ, Ευρατόμ του Συμβουλίου για τη σύσταση επιτροπής του στατιστικού προγράμματος των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 87 της 31.3.2009, σ. 164).

(2) ως «καθαρές δαπάνες» νοούνται δημόσιες δαπάνες εκτός δαπανών για τόκους, μέτρων διακριτικής ευχέρειας στο σκέλος των εσόδων και άλλων δημοσιονομικών μεταβλητών που εκφεύγουν του ελέγχου της κυβέρνησης, όπως καθορίζονται στο παράρτημα ΙΙ σημείο α)·

(3) ως «τεχνική πορεία» νοείται η πορεία καθαρών δαπανών την οποία προτείνει η Επιτροπή για την παροχή καθοδήγησης σε κράτη μέλη των οποίων το δημόσιο χρέος υπερβαίνει την τιμή αναφοράς του 60 % του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος (ΑΕΠ) ή το δημοσιονομικό έλλειμμα υπερβαίνει την τιμή αναφοράς του 3 % του ΑΕΠ κατά την κατάρτιση των εθνικών μεσοπρόθεσμων δημοσιονομικών-διαρθρωτικών σχεδίων τους·

(4) ως «πορεία καθαρών δαπανών» νοείται η πολυετής πορεία καθαρών δαπανών κράτους μέλους η οποία καθορίζεται από το Συμβούλιο·

(5) ως «εθνικό μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό-διαρθρωτικό σχέδιο» νοείται το έγγραφο που περιέχει τις δημοσιονομικές, μεταρρυθμιστικές και επενδυτικές δεσμεύσεις ενός κράτους μέλους·

(6) ως «ετήσια έκθεση προόδου» νοείται το έγγραφο με το οποίο κράτος μέλος παρουσιάζει την υλοποίηση της πορείας των καθαρών δαπανών καθώς και των μεταρρυθμιστικών και επενδυτικών δεσμεύσεων που περιέχονται στο εθνικό μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό-διαρθρωτικό σχέδιό του·

(7) ως «περίοδος προσαρμογής» νοείται το χρονικό διάστημα κατά το οποίο πραγματοποιείται η δημοσιονομική προσαρμογή κράτους μέλους, το οποίο καλύπτει ελάχιστη περίοδο προσαρμογής 4 ετών του εθνικού μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού-διαρθρωτικού σχεδίου και την ενδεχόμενη παράτασή της·

(8) ως «λογαριασμός ελέγχου» νοείται καταγραφή των σωρευμένων αποκλίσεων, από την πορεία των καθαρών δαπανών, των πραγματικών καθαρών δαπανών κράτους μέλους·

(9) ως «διαρθρωτικό ισοζύγιο» νοείται το κυκλικά προσαρμοσμένο κρατικό ισοζύγιο εκτός προσωρινών μέτρων·

(10) ως «διαρθρωτικό πρωτογενές ισοζύγιο» νοείται το κυκλικά προσαρμοσμένο κρατικό ισοζύγιο εκτός προσωρινών μέτρων και δαπανών για τόκους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΕΞΑΜΗΝΟ

Άρθρο 3

Το Ευρωπαϊκό Εξάμηνο

Προκειμένου να εξασφαλιστεί στενότερος συντονισμός των οικονομικών πολιτικών και συνεχής σύγκλιση των οικονομικών και κοινωνικών επιδόσεων των κρατών μελών, το Συμβούλιο και η Επιτροπή ασκούν πολυμερή εποπτεία στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού εξαμήνου, σύμφωνα με τους στόχους και τις απαιτήσεις που ορίζονται στη ΣΛΕΕ. Η πολυμερής εποπτεία βασίζεται σε υψηλής ποιότητας και ανεξάρτητα στατιστικά στοιχεία τα οποία καταρτίζονται σύμφωνα με τις αρχές που

καθορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 223/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Το Ευρωπαϊκό εξάμηνο περιλαμβάνει:

α) τη διατύπωση και την εποπτεία της εφαρμογής των γενικών προσανατολισμών των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών και της Ένωσης σύμφωνα με το άρθρο 121 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ, ειδικών συστάσεων ανά χώρα και της σύστασης σχετικά με την οικονομική πολιτική της ζώνης του ευρώ·

β) τη διατύπωση και την εποπτεία της εφαρμογής των κατευθυντήριων γραμμών για την απασχόληση τις οποίες τα κράτη μέλη πρέπει να λαμβάνουν υπόψη σύμφωνα με το άρθρο 148 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ, συμπεριλαμβανομένου του ευρωπαϊκού πυλώνα κοινωνικών δικαιωμάτων, και των σχετικών ειδικών συστάσεων ανά χώρα·

γ) την υποβολή, την αξιολόγηση και την έγκριση μεσοπρόθεσμων δημοσιονομικών-διαρθρωτικών σχεδίων των κρατών μελών, καθώς και την παρακολούθησή τους μέσω των ετήσιων εκθέσεων προόδου·

δ) την εποπτεία για την πρόληψη και τη διόρθωση μακροοικονομικών ανισορροπιών δυνάμει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1176/2011·

ε) άλλες διαδικασίες πολυμερούς εποπτείας τις οποίες θεσπίζουν το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο δυνάμει του άρθρου 121 παράγραφος 6 της ΣΛΕΕ.

Άρθρο 4

Εφαρμογή του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου

1. Όπου συντρέχει περίπτωση, μετά την αξιολόγηση δυνάμει του παρόντος κανονισμού των μεσοπρόθεσμων δημοσιονομικών-διαρθρωτικών σχεδίων, των ετήσιων εκθέσεων προόδου και της κοινωνικοοικονομικής κατάστασης των συγκεκριμένων κρατών μελών, το Συμβούλιο, βάσει συστάσεων της Επιτροπής, απευθύνει συστάσεις στα κράτη μέλη κάνοντας πλήρη χρήση των νομικών μέσων που προβλέπονται στα άρθρα 121 και 148 της ΣΛΕΕ και στο συναφές παράγωγο δίκαιο.

2. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν δεόντως υπόψη τους γενικούς προσανατολισμούς των οικονομικών πολιτικών των κρατών μελών, τις κατευθυντήριες γραμμές για την απασχόληση και τις συστάσεις που αναφέρονται στο άρθρο 3 δεύτερο εδάφιο στοιχεία α) και β) προτού λάβουν κρίσιμες αποφάσεις κατά την κατάρτιση της οικονομικής και δημοσιονομικής πολιτικής και της πολιτικής απασχόλησης. Η Επιτροπή θα πρέπει να παρακολουθεί την πρόοδο.

3. Η παράλειψη κράτους μέλους να ενεργήσει με βάση τις υποδείξεις μπορεί να έχει ως αποτέλεσμα:

α) περαιτέρω ειδικές συστάσεις ανά χώρα·

β) προειδοποίηση εκ μέρους της Επιτροπής ή σύσταση εκ μέρους του Συμβουλίου δυνάμει του άρθρου 121 παράγραφος 4 της ΣΛΕΕ·

γ) μέτρα με βάση τον παρόντα κανονισμό, τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1467/97 του Συμβουλίου[31] ή τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1176/2011.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

Η ΤΕΧΝΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ

Άρθρο 5

Τεχνική πορεία

Για κάθε κράτος μέλος του οποίου το δημόσιο χρέος υπερβαίνει την τιμή αναφοράς του 60 % του ΑΕΠ ή του οποίου το δημοσιονομικό έλλειμμα υπερβαίνει την τιμή αναφοράς του 3 % του ΑΕΠ, η Επιτροπή προτείνει, με έκθεση προς την οικονομική και δημοσιονομική επιτροπή, τεχνική πορεία των καθαρών δαπανών η οποία καλύπτει ελάχιστη περίοδο προσαρμογής 4 ετών του εθνικού μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού-διαρθρωτικού σχεδίου, και την ενδεχόμενη παράτασή της κατά 3 έτη κατ' ανώτατο όριο δυνάμει του άρθρου 13. Η έκθεση της Επιτροπής δημοσιοποιείται.

Άρθρο 6

Απαιτήσεις για την τεχνική πορεία

Η τεχνική πορεία διασφαλίζει ότι:

α) ο λόγος δημόσιου χρέους τίθεται ή διατηρείται σε ευλογοφανή καθοδική πορεία ή διατηρείται σε συνετά επίπεδα·

β) το δημοσιονομικό έλλειμμα μειώνεται και διατηρείται κάτω της τιμής αναφοράς του 3 % του ΑΕΠ·

γ) η προσπάθεια δημοσιονομικής προσαρμογής κατά την περίοδο του εθνικού μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού-διαρθρωτικού σχεδίου είναι τουλάχιστον αναλογική προς τη συνολική προσπάθεια καθ' όλη την περίοδο προσαρμογής·

δ) ο λόγος δημόσιου χρέους στο πέρας του ορίζοντα σχεδιασμού είναι χαμηλότερος του λόγου δημόσιου χρέους κατά το έτος πριν από την έναρξη της τεχνικής πορείας· και

ε) η αύξηση των εθνικών καθαρών δαπανών παραμένει χαμηλότερη της μεσοπρόθεσμης αύξηση της παραγωγής, κατά μέσο ρόλο, κατά κανόνα κατά τη διάρκεια του σχεδίου.

Οι τεχνικές πορείες διαφοροποιούνται για κάθε κράτος μέλος. Τα κριτήρια καθορισμού των τεχνικών πορειών παρατίθενται στο παράρτημα Ι.

---

[31] Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1467/97 του Συμβουλίου, της 7ης Ιουλίου 1997, για την επιτάχυνση και τη διασαφήνιση της εφαρμογής της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος (ΕΕ L 209 της 2.8.1997, σ. 6).

Άρθρο 7

Προηγούμενη καθοδήγηση εκ μέρους της Επιτροπής

1. Έως την [1η Μαρτίου] του έτους [xxxx] κατά το οποίο τα κράτη μέλη πρέπει να υποβάλουν, για πρώτη φορά, τα μεσοπρόθεσμα δημοσιονομικά-διαρθρωτικά σχέδιά τους ή, κατά περίπτωση, εντός 3 εβδομάδων από το αίτημα του κράτους μέλους για υποβολή νέου σχεδίου, η Επιτροπή δημοσιεύει:

   α) το υποκείμενο πλαίσιο μεσοπρόθεσμης πρόγνωσης του δημόσιου χρέους και τα αποτελέσματα·

   β) τις μακροοικονομικές προβλέψεις και παραδοχές του εν λόγω πλαισίου·

   γ) την τεχνική πορεία, εφόσον απαιτείται βάσει του άρθρου 5, και το αντίστοιχο διαρθρωτικό πρωτογενές ισοζύγιο.

2. Για τα κράτη μέλη με δημοσιονομικό έλλειμμα κάτω της τιμής αναφοράς του 3 % του ΑΕΠ και δημόσιο χρέος κάτω της τιμής αναφοράς του 60 % του ΑΕΠ, η Επιτροπή παρέχει τεχνικές πληροφορίες σχετικά με το διαρθρωτικό πρωτογενές ισοζύγιο οι οποίες είναι αναγκαίες προκειμένου να διασφαλίζεται ότι το ονομαστικό έλλειμμα διατηρείται κάτω της τιμής αναφοράς του 3 % του ΑΕΠ χωρίς πρόσθετα μέτρα πολιτικής για διάστημα 10 ετών μετά το πέρας του εθνικού μεσοπρόθεσμου διαρθρωτικού σχεδίου.

3. Η Επιτροπή επικαιροποιεί τις τεχνικές πορείες και την ποσοτική καθοδήγηση τουλάχιστον άπαξ κάθε 4 έτη, εγκαίρως για την υποβολή του επόμενου κύκλου μεσοπρόθεσμων δημοσιονομικών διαρθρωτικών σχεδίων.

Άρθρο 8

Αξιολόγηση ευλογοφάνειας

Για την αξιολόγηση της ευλογοφάνειας της καθοδικής πορείας ή της διατήρησης σε συνετό επίπεδο του προβλεπόμενου λόγου δημόσιου χρέους του συγκεκριμένου κράτους μέλους, η Επιτροπή χρησιμοποιεί τη μεθοδολογία που αναφέρεται στο παράρτημα V. Η Επιτροπή δημοσιοποιεί την ανάλυση ευλογοφάνειας και τα στοιχεία στα οποία βασίστηκε.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΕΘΝΙΚΑ ΜΕΣΟΠΡΟΘΕΣΜΑ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΑ-ΔΙΑΡΘΡΩΤΙΚΑ ΣΧΕΔΙΑ

Άρθρο 9

Υποβολή των εθνικών μεσοπρόθεσμων δημοσιονομικών-διαρθρωτικών σχεδίων

Κάθε κράτος μέλος υποβάλλει στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή εθνικό μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό-διαρθρωτικό σχέδιο πριν από το τέλος του Απριλίου μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος κανονισμού. Το συγκεκριμένο κράτος μέλος και η Επιτροπή μπορούν να συμφωνήσουν να παρατείνουν την εν λόγω προθεσμία κατά εύλογο χρονικό διάστημα, εφόσον απαιτείται.

Το κράτος μέλος δημοσιοποιεί το εθνικό μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό-διαρθρωτικό σχέδιό του.

Άρθρο 10

Τεχνικός διάλογος

Πριν από την υποβολή του εθνικού μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού-διαρθρωτικού σχεδίου του, το συγκεκριμένο κράτος μέλος πραγματοποιεί τεχνικό διάλογο με την Επιτροπή, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι το εθνικό μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό-διαρθρωτικό σχέδιο είναι σύμφωνο με τα άρθρα 11, 12 και 14.

Άρθρο 11

Περιεχόμενο του εθνικού μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού-διαρθρωτικού σχεδίου

1. Το εθνικό μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό-διαρθρωτικό σχέδιο παρέχει τις πληροφορίες που απαριθμούνται στο παράρτημα ΙΙ. Παρουσιάζει, ειδικότερα, πορεία των καθαρών δαπανών η οποία καλύπτει περίοδο τουλάχιστον 4 ετών, καθώς και τις υποκείμενες μακροοικονομικές παραδοχές και τα προβλεπόμενα δημοσιονομικά-διαρθρωτικά μέτρα προκειμένου να αποδεικνύεται η συμμόρφωση με τις απαιτήσεις του άρθρου 12.

Στο εθνικό μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό-διαρθρωτικό σχέδιο περιγράφονται επίσης οι ενέργειες του συγκεκριμένου κράτους μέλους για τη συνεκτίμηση των ειδικών συστάσεων ανά χώρα, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που έχουν σημασία για τη διαδικασία μακροοικονομικών ανισορροπιών, και των προειδοποιήσεων της Επιτροπής, όπου συντρέχει περίπτωση, ή των συστάσεων που απηύθυνε το Συμβούλιο, όπου συντρέχει περίπτωση, δυνάμει του άρθρου 121 παράγραφος 4 της ΣΛΕΕ.

2. Όταν το εθνικό μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό-διαρθρωτικό σχέδιο περιέχει πορεία καθαρών δαπανών υψηλότερων από εκείνες που περιγράφονται στην τεχνική πορεία που εξέδωσε η Επιτροπή δυνάμει του άρθρου 5, το κράτος μέλος περιλαμβάνει στο σχέδιό του εύρωστα και επαληθεύσιμα οικονομικά επιχειρήματα που δικαιολογούν τη διαφορά.

Άρθρο 12

Απαιτήσεις

Το εθνικό μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό-διαρθρωτικό σχέδιο:

α) διασφαλίζει τη δημοσιονομική προσαρμογή η οποία είναι αναγκαία για τη θέση ή τη διατήρηση του δημόσιου χρέους σε ευλογοφανή καθοδική πορεία το αργότερο έως το πέρας της περιόδου προσαρμογής, ή για τη διατήρησή του σε συνετά επίπεδα, και για τη μείωση και τη διατήρηση του δημοσιονομικού ελλείμματος κάτω της τιμής αναφοράς του 3 % του ΑΕΠ μεσοπρόθεσμα·

β) εκθέτει τον τρόπο με τον οποίο θα διασφαλιστεί η υλοποίηση των επενδύσεων και των μεταρρυθμίσεων με σκοπό την ανταπόκριση στις κυριότερες προκλήσεις που προσδιορίστηκαν εντός του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου, στις ειδικές συστάσεις ανά χώρα, η διόρθωση των εντοπισθεισών μακροοικονομικών ανισορροπιών στο πλαίσιο της διαδικασίας μακροοικονομικών ανισορροπιών, εφόσον συντρέχει περίπτωση, και η συνεκτίμηση των κοινών προτεραιοτήτων της Ένωσης που αναφέρονται στο παράρτημα VI του παρόντος κανονισμού, συμπεριλαμβανομένων της Ευρωπαϊκής Πράσινης Συμφωνίας, του ευρωπαϊκού πυλώνα κοινωνικών δικαιωμάτων και της Ψηφιακής Δεκαετίας, κατά τρόπο συνεπή με τα επικαιροποιημένα εθνικά σχέδια για την ενέργεια και το κλίμα και τους εθνικούς χάρτες πορείας για την ψηφιακή δεκαετία·

γ) εφόσον συντρέχει περίπτωση, εκθέτει τον τρόπο με τον οποίο θα διασφαλιστεί η υλοποίηση σχετικού συνόλου μεταρρυθμίσεων και επενδύσεων που αναφέρεται στο άρθρο 13, με σκοπό τη στήριξη της παράτασης της περιόδου προσαρμογής των κρατών μελών κατά 3 έτη κατ' ανώτατο όριο·

δ) εκθέτει τον τρόπο με τον οποίο θα διασφαλιστεί η συνεκτικότητα με το σχέδιο ανάκαμψης και ανθεκτικότητας του συγκεκριμένου κράτους μέλους κατά τη διάρκεια της περιόδου

διαθεσιμότητας του μηχανισμού ανάκαμψης και ανθεκτικότητας σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2021/241.

Άρθρο 13

Προϋποθέσεις για την παράταση της περιόδου προσαρμογής

1. Όταν κράτος μέλος δεσμεύεται να υλοποιήσει ένα σχετικό σύνολο μεταρρυθμίσεων και επενδύσεων σύμφωνα με τα κριτήρια που περιγράφονται στην παράγραφο 2, η περίοδος προσαρμογής μπορεί να παραταθεί κατά 3 έτη κατ' ανώτατο όριο.

2. Το σύνολο των μεταρρυθμιστικών και επενδυτικών δεσμεύσεων που στηρίζουν την παράταση της περιόδου προσαρμογής είναι ανάλογο του βαθμού των προκλήσεων όσον αφορά το δημόσιο χρέος και των προκλήσεων όσον αφορά τη μεσοπρόθεσμη ανάπτυξη στο συγκεκριμένο κράτος μέλος.

Το σύνολο των μεταρρυθμιστικών και επενδυτικών δεσμεύσεων πληροί, συνολικά, τα ακόλουθα κριτήρια:

i) ενισχύει την ανάπτυξη·

ii) στηρίζει τη δημοσιονομική βιωσιμότητα·

iii) λαμβάνει υπόψη τις κοινές προτεραιότητες της Ένωσης που αναφέρονται στο παράρτημα VI·

iv) λαμβάνει υπόψη τις σχετικές ειδικές συστάσεις ανά χώρα που έχουν απευθυνθεί στο συγκεκριμένο κράτος μέλος, συμπεριλαμβανομένων, όπου συντρέχει περίπτωση, συστάσεων που εκδόθηκαν στο πλαίσιο της διαδικασίας μακροοικονομικών ανισορροπιών·

v) διασφαλίζει ότι το συνολικό επίπεδο των εθνικά χρηματοδοτούμενων δημόσιων επενδύσεων κατά τη διάρκεια ισχύος του εθνικού μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού-διαρθρωτικού σχεδίου είναι υψηλότερο από το μεσοπρόθεσμο επίπεδο πριν από την περίοδο του εν λόγω σχεδίου.

3. Κάθε μεταρρυθμιστική και επενδυτική δέσμευση στην οποία στηρίζεται η παράταση της περιόδου προσαρμογής περιγράφεται με επαρκή βαθμό λεπτομέρειας, είναι εμπροσθοβαρής, περιορίζεται χρονικά και είναι επαληθεύσιμη.

4. Κατά τη διάρκεια ισχύος του μηχανισμού ανάκαμψης και ανθεκτικότητας, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2021/241, οι δεσμεύσεις που περιέχονται στο εγκεκριμένο σχέδιο ανάκαμψης και ανθεκτικότητας του συγκεκριμένου κράτους μέλους μπορούν να λαμβάνονται υπόψη για την παράταση της περιόδου προσαρμογής.

5. Η αξιολόγηση του κατά πόσον το σύνολο των μεταρρυθμιστικών και επενδυτικών δεσμεύσεων πληροί τα κριτήρια που καθορίζονται στην παράγραφο 2 και του κατά πόσον κάθε επιμέρους μεταρρυθμιστική και επενδυτική δέσμευση πληροί τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στην παράγραφο 3 διενεργείται σύμφωνα με το πλαίσιο αξιολόγησης που παρατίθεται στο παράρτημα VII.

Άρθρο 14

Αναθεωρημένο εθνικό μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό-διαρθρωτικό σχέδιο

1. Ένα κράτος μέλος μπορεί να ζητήσει να υποβάλει στην Επιτροπή αναθεωρημένο εθνικό μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό-διαρθρωτικό σχέδιο πριν από το πέρας της περιόδου προσαρμογής του, εάν συντρέχουν αντικειμενικές περιστάσεις οι οποίες εμποδίζουν την εφαρμογή του αρχικού εθνικού μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού-διαρθρωτικού σχεδίου ή εάν

νέα κυβέρνηση ζητεί την υποβολή νέου εθνικού μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού-διαρθρωτικού σχεδίου.

2. Πριν από την υποβολή του αναθεωρημένου εθνικού μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού-διαρθρωτικού σχεδίου, η Επιτροπή προτείνει, με έκθεση προς την οικονομική και δημοσιονομική επιτροπή, νέα τεχνική πορεία.

3. Λαμβανομένης υπόψη της παλαιότερης προσαρμογής, ή έλλειψης προσαρμογής, του συγκεκριμένου κράτους μέλους, η νέα τεχνική πορεία δεν επιτρέπει οπισθοβαρή προσπάθεια δημοσιονομικής προσαρμογής και δεν συνεπάγεται χαμηλότερη προσπάθεια δημοσιονομικής προσαρμογής.

4. Όταν υποβάλλεται αναθεωρημένο εθνικό μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό-διαρθρωτικό σχέδιο, εφαρμόζονται τα άρθρα 12 και 15 έως 19.

5. Η Επιτροπή αξιολογεί ειδικότερα, εφόσον συντρέχει περίπτωση, αν οποιαδήποτε παράταση της περιόδου προσαρμογής θα συνεχίσει να ισχύει βάσει του αναθεωρημένου εθνικού μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού-διαρθρωτικού σχεδίου, λαμβάνοντας υπόψη την υλοποίηση του συνόλου μεταρρυθμιστικών και επενδυτικών δεσμεύσεων στο οποίο στηρίζεται η παράταση στο πλαίσιο του αρχικού σχεδίου και τις μεταβολές που σχετίζονται με τις προκλήσεις όσον αφορά το δημόσιο χρέος στο πλαίσιο του αναθεωρημένου εθνικού μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού-διαρθρωτικού σχεδίου.

Άρθρο 15

Αξιολόγηση των εθνικών μεσοπρόθεσμων δημοσιονομικών-διαρθρωτικών σχεδίων από την Επιτροπή

1. Η Επιτροπή αξιολογεί κάθε εθνικό μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό-διαρθρωτικό σχέδιο εντός 2 μηνών από την υποβολή του. Το συγκεκριμένο κράτος μέλος και η Επιτροπή μπορούν να συμφωνήσουν να παρατείνουν την περίοδο αξιολόγησης κατά εύλογο χρονικό διάστημα, εφόσον είναι αναγκαίο.

2. Κατά την αξιολόγηση του εθνικού μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού-διαρθρωτικού σχεδίου, η Επιτροπή εξετάζει για όλα τα κράτη μέλη:

α) αν το εθνικό μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό-διαρθρωτικό σχέδιο διασφαλίζει τη θέση ή τη διατήρηση του δημόσιου χρέους σε ευλογοφανή καθοδική πορεία το αργότερο έως το πέρας της περιόδου προσαρμογής, ή τη διατήρησή του σε συνετά επίπεδα·

β) αν το δημοσιονομικό έλλειμμα διατηρείται κάτω της τιμής αναφοράς του 3 % του ΑΕΠ καθ' όλη τη διάρκεια του σχεδίου ή αν το δημοσιονομικό έλλειμμα επανέρχεται ταχέως κάτω της τιμής αναφοράς του 3 % του ΑΕΠ το αργότερο έως το πέρας της περιόδου προσαρμογής όταν το έλλειμμα υπερβαίνει την εν λόγω τιμή αναφοράς κατά τον χρόνο υποβολής του εθνικού μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού-διαρθρωτικού σχεδίου·

γ) αν το δημοσιονομικό έλλειμμα διατηρείται κάτω της τιμής αναφοράς του 3 % του ΑΕΠ χωρίς περαιτέρω δημοσιονομικά μέτρα για διάστημα 10 ετών·

δ) αν η προσπάθεια δημοσιονομικής προσαρμογής κατά την περίοδο του εθνικού μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού-διαρθρωτικού σχεδίου είναι τουλάχιστον αναλογική προς τη συνολική προσπάθεια καθ' όλη την περίοδο προσαρμογής·

ε) αν στα έτη κατά τα οποία το συγκεκριμένο κράτος μέλος αναμένεται να έχει έλλειμμα το οποίο υπερβαίνει την τιμή αναφοράς του 3 % του ΑΕΠ, η δε υπέρβαση δεν παραμένει κοντά στην τιμή αναφοράς και δεν είναι προσωρινή, η δημοσιονομική προσαρμογή συνάδει με το ενδεικτικό ποσοστό που αναφέρεται στο άρθρο 3 του κανονισμού ΕΚ) αριθ. 1467/97 του Συμβουλίου για την επιτάχυνση και τη διασαφήνιση της εφαρμογής της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό [X]· και

στ) αν ο λόγος δημόσιου χρέους στο πέρας του ορίζοντα σχεδιασμού είναι χαμηλότερος του λόγου δημόσιου χρέους κατά το έτος πριν από την έναρξη της τεχνικής πορείας.

3. Επιπλέον, η Επιτροπή εξετάζει, σε σχέση με το συγκεκριμένο κράτος μέλος,:

α) αν το σύνολο των μεταρρυθμιστικών και επενδυτικών δεσμεύσεων που στηρίζουν την παράταση της περιόδου προσαρμογής πληροί τις προϋποθέσεις που καθορίζονται στο άρθρο 13·

β) αν οι λοιπές μεταρρυθμιστικές και επενδυτικές δεσμεύσεις που περιέχονται στο στάδιο πληρούν τις απαιτήσεις του άρθρου 12 στοιχείο β).

Άρθρο 16

Έγκριση του εθνικού μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού-διαρθρωτικού σχεδίου από το Συμβούλιο

Το Συμβούλιο, βάσει σύστασης της Επιτροπής, εκδίδει σύσταση με την οποία καθορίζει την πορεία των καθαρών δαπανών του συγκεκριμένου κράτους μέλους και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, εγκρίνει το σύνολο των μεταρρυθμιστικών και επενδυτικών δεσμεύσεων στις οποίες στηρίζεται η παράταση της περιόδου προσαρμογής οι οποίες περιέχονται στο εθνικό μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό-διαρθρωτικό σχέδιό του, κατά κανόνα εντός τεσσάρων εβδομάδων από την έκδοση της σύστασης της Επιτροπής.

Όταν το εθνικό μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό-διαρθρωτικό σχέδιο λειτουργεί ως το σχέδιο διορθωτικών ενεργειών που απαιτούνται για τη διόρθωση υπερβολικών μακροοικονομικών ανισορροπιών, όπως προβλέπεται στο άρθρο 30, το Συμβούλιο εγκρίνει επίσης, με τη συγκεκριμένη σύσταση, τις μεταρρυθμίσεις και τις επενδύσεις που είναι αναγκαίες για τη διόρθωση των ανισορροπιών.

Άρθρο 17

Σύσταση του Συμβουλίου για αναθεωρημένο εθνικό μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό-διαρθρωτικό σχέδιο

Όταν θεωρεί ότι το σχέδιο δεν πληροί τις απαιτήσεις που καθορίζονται στο άρθρο 15 παράγραφος 2 και παράγραφος 3 στοιχείο α), το Συμβούλιο, βάσει σύστασης της Επιτροπής, συνιστά στο συγκεκριμένο κράτος μέλος να υποβάλει αναθεωρημένο εθνικό μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό-διαρθρωτικό σχέδιο.

Άρθρο 18

Σύσταση του Συμβουλίου σε περίπτωση παράλειψης ενέργειας εκ μέρους του κράτους μέλους

Βάσει σύστασης της Επιτροπής, το Συμβούλιο συνιστά στο συγκεκριμένο κράτος μέλος η τεχνική πορεία που εξέδωσε η Επιτροπή να είναι η πορεία των καθαρών δαπανών του κράτους μέλους όταν:

α) το συγκεκριμένο κράτος μέλος δεν υποβάλλει αναθεωρημένο εθνικό μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό-διαρθρωτικό σχέδιο εντός ενός μήνα από τη σύσταση του Συμβουλίου·

β) το Συμβούλιο θεωρεί ότι το αναθεωρημένο εθνικό μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό-διαρθρωτικό σχέδιο δεν πληροί τις απαιτήσεις που καθορίζονται στο άρθρο 15 παράγραφος 2 και παράγραφος 3 στοιχείο α)·

γ) το κράτος μέλος δεν υποβάλλει νέο εθνικό μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό-διαρθρωτικό σχέδιο στο πέρας της περιόδου που κάλυψε το προηγούμενο εθνικό μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό-διαρθρωτικό σχέδιο.

Άρθρο 19

Μη ικανοποιητική συμμόρφωση κράτους μέλους με τις δεσμεύσεις στις οποίες στηρίζεται η παράταση της περιόδου προσαρμογής του

Όταν χορηγήθηκε παράταση της περιόδου προσαρμογής σε κράτος μέλος αλλά το κράτος μέλος δεν συμμορφώνεται με ικανοποιητικό τρόπο με το σύνολο των μεταρρυθμιστικών και επενδυτικών δεσμεύσεων που ανέλαβε, στο οποίο στηρίζεται η παράταση που αναφέρεται στο άρθρο 13 παράγραφος 1, το Συμβούλιο δύναται, βάσει σύστασης της Επιτροπής, να συστήσει αναθεωρημένη πορεία των καθαρών δαπανών με βραχύτερη περίοδο προσαρμογής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΜΕΣΟΠΡΟΘΕΣΜΩΝ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΩΝ-ΔΙΑΡΘΡΩΤΙΚΩΝ ΣΧΕΔΙΩΝ

Άρθρο 20

Έκθεση προόδου

1. Κάθε κράτος μέλος υποβάλλει στην Επιτροπή ετήσια έκθεση προόδου σχετικά με την εφαρμογή του εθνικού μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού-διαρθρωτικού σχεδίου του, το αργότερο έως τις 15 Απριλίου κάθε έτους.

2. Η ετήσια έκθεση προόδου που αναφέρεται στην παράγραφο 1 περιέχει τις ειδικότερες πληροφορίες σχετικά με την πρόοδο της υλοποίησης της πορείας των καθαρών δαπανών, της εφαρμογής των ευρύτερων μεταρρυθμιστικών και επενδυτικών δεσμεύσεων στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου και, εφόσον συντρέχει περίπτωση, της υλοποίησης του συνόλου μεταρρυθμιστικών και επενδυτικών δεσμεύσεων που στηρίζουν την παράταση της περιόδου προσαρμογής.

3. Η ετήσια έκθεση προόδου που αναφέρεται στην παράγραφο 1 περιέχει επίσης τις πληροφορίες που περιγράφονται στο παράρτημα ΙΙΙ.

4. Κάθε κράτος μέλος δημοσιοποιεί την ετήσια έκθεση προόδου του.

Άρθρο 21

Παρακολούθηση από την Επιτροπή

Η Επιτροπή παρακολουθεί την εφαρμογή του εθνικού μεσοπρόθεσμου δημοσιονομικού-διαρθρωτικού σχεδίου και, ειδικότερα, την υλοποίηση της πορείας των καθαρών δαπανών.

Η Επιτροπή συστήνει λογαριασμό ελέγχου, ο οποίος λειτουργεί σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο παράρτημα IV, και παρακολουθεί τις σωρευτικές ανοδικές και καθοδικές αποκλίσεις των πραγματικών καθαρών δαπανών από την πορεία των καθαρών δαπανών.

Άρθρο 22

Ρόλος των ανεξάρτητων δημοσιονομικών οργάνων

Κάθε εθνικό ανεξάρτητο δημοσιονομικό όργανο που αναφέρεται στο άρθρο 8 της οδηγίας […] του Συμβουλίου[32] [σχετικά με τα εθνικά δημοσιονομικά πλαίσια] παρέχει αξιολόγηση της συμμόρφωσης των στοιχείων των δημοσιονομικών αποτελεσμάτων, που αναφέρονται στην έκθεση προόδου του άρθρου 20, με την πορεία των καθαρών δαπανών. Όπου συντρέχει περίπτωση, κάθε εθνικό ανεξάρτητο δημοσιονομικό όργανο αναλύει επίσης τους παράγοντες στους οποίους οφείλεται απόκλιση από την πορεία των καθαρών δαπανών.

Άρθρο 23

Προειδοποίηση της Επιτροπής και σύσταση του Συμβουλίου για μέτρα πολιτικής

1. Σε περίπτωση σημαντικού κινδύνου απόκλισης από την πορεία των καθαρών δαπανών ή κινδύνου υπέρβασης του δημοσιονομικού ελλείμματος πέραν της τιμής αναφοράς του 3 % του ΑΕΠ, η Επιτροπή δύναται να απευθύνει προειδοποίηση στο συγκεκριμένο κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 121 παράγραφος 4 της ΣΛΕΕ.

2. Βάσει σύστασης της Επιτροπής, το Συμβούλιο εκδίδει, εντός ενός μήνα από την προειδοποίηση της Επιτροπής που αναφέρεται στην παράγραφο 1, σύσταση προς το συγκεκριμένο κράτος μέλος για τη λήψη των αναγκαίων μέτρων πολιτικής, σύμφωνα με το άρθρο 121 παράγραφος 4 της ΣΛΕΕ.

Άρθρο 24

Σοβαρή οικονομική ύφεση στη ζώνη του ευρώ ή στην Ένωση ως σύνολο

Βάσει σύστασης της Επιτροπής, το Συμβούλιο δύναται να εκδώσει σύσταση με την οποία επιτρέπει στα κράτη μέλη να αποκλίνουν από την πορεία των καθαρών δαπανών, σε περίπτωση σοβαρής οικονομικής ύφεσης στη ζώνη του ευρώ ή στην Ένωση ως σύνολο, υπό τον όρο ότι δεν τίθεται σε κίνδυνο η μεσοπρόθεσμη δημοσιονομική βιωσιμότητα. Το Συμβούλιο θέτει χρονικό όριο στην εν λόγω απόκλιση.

Ενόσω συνεχίζεται η σοβαρή οικονομική ύφεση στη ζώνη του ευρώ ή στην Ένωση ως σύνολο, η Επιτροπή εξακολουθεί να παρακολουθεί τη βιωσιμότητα του χρέους και να διασφαλίζει τον συντονισμό της πολιτικής και ένα συνεκτικό μείγμα πολιτικής το οποίο λαμβάνει υπόψη τη ζώνη του ευρώ και την ενωσιακή διάσταση.

Βάσει σύστασης της Επιτροπής, το Συμβούλιο δύναται να παρατείνει το διάστημα κατά το οποίο τα κράτη μέλη μπορούν να αποκλίνουν από την πορεία των καθαρών δαπανών, υπό τον όρο ότι η σοβαρή οικονομική ύφεση στη ζώνη του ευρώ ή στην Ένωση ως σύνολο συνεχίζεται. Παράταση μπορεί να χορηγηθεί περισσότερες από μία φορές. Ωστόσο, η διάρκεια κάθε παράτασης δεν υπερβαίνει το ένα έτος κατ' ανώτατο όριο.

Άρθρο 25

Εξαιρετικές περιστάσεις οι οποίες εκφεύγουν του ελέγχου του κράτους μέλους και έχουν σημαντική επίπτωση στα δημόσια οικονομικά του συγκεκριμένου κράτους μέλους

---

[32] Οδηγία […] του Συμβουλίου της […] [για την τροποποίηση της οδηγίας 2011/85/ΕΕ του Συμβουλίου σχετικά με τις απαιτήσεις για τα δημοσιονομικά πλαίσια των κρατών μελών] (ΕΕ…., …, σ.…).

Βάσει σύστασης της Επιτροπής, το Συμβούλιο δύναται να εκδώσει σύσταση με την οποία επιτρέπει σε κράτος μέλος να αποκλίνει από την πορεία των καθαρών δαπανών, όταν εξαιρετικές περιστάσεις οι οποίες εκφεύγουν του ελέγχου του κράτους μέλους έχουν σημαντική επίπτωση στα δημόσια οικονομικά του συγκεκριμένου κράτους μέλους, υπό τον όρο ότι δεν τίθεται σε κίνδυνο η μεσοπρόθεσμη δημοσιονομική βιωσιμότητα. Το Συμβούλιο θέτει χρονικό όριο στην εν λόγω απόκλιση.

Βάσει σύστασης της Επιτροπής, το Συμβούλιο δύναται να παρατείνει το διάστημα κατά το οποίο το κράτος μέλος μπορεί να αποκλίνει από την πορεία των καθαρών δαπανών, υπό τον όρο ότι οι εξαιρετικές περιστάσεις συνεχίζονται. Παράταση μπορεί να χορηγηθεί περισσότερες από μία φορές. Ωστόσο, η διάρκεια κάθε παράτασης δεν υπερβαίνει το ένα έτος κατ' ανώτατο όριο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ

Άρθρο 26

Διάλογος Ευρωπαϊκού Εξαμήνου

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο συμμετέχει δεόντως στο Ευρωπαϊκό Εξάμηνο, προκειμένου να αυξάνεται η διαφάνεια, η ανάληψη ευθύνης και η λογοδοσία για τις αποφάσεις που λαμβάνονται, ιδίως μέσω οικονομικού διαλόγου. Στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού εξαμήνου διεξάγεται, όποτε είναι αναγκαίο, διαβούλευση με την Οικονομική και Δημοσιονομική Επιτροπή, την Επιτροπή Οικονομικής Πολιτικής, την Επιτροπή Απασχόλησης και την Επιτροπή Κοινωνικής Προστασίας. Στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού εξαμήνου, υπάρχει συμμετοχή των ενδιαφερόμενων μερών, ιδίως των κοινωνικών εταίρων, για βασικά θέματα πολιτικής, όποτε είναι αναγκαίο, σύμφωνα με τις διατάξεις της ΣΛΕΕ και τις εθνικές νομικές και πολιτικές ρυθμίσεις.

Προκειμένου να ενισχυθεί ο διάλογος μεταξύ των θεσμικών οργάνων της Ένωσης, ειδικότερα δε του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής, και προκειμένου να διασφαλίζεται διαφάνεια και λογοδοσία, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο μπορεί να καλέσει τον πρόεδρο του Συμβουλίου, της Επιτροπής και, ανάλογα με την περίπτωση, τον πρόεδρο του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου ή τον πρόεδρο της Ευρωομάδας να εμφανιστούν ενώπιόν του για να συζητήσουν την πολιτική καθοδήγηση προς τα κράτη μέλη που εξέδωσε η Επιτροπή, τα συμπεράσματα που άντλησε το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και τα αποτελέσματα πολυμερούς εποπτείας δυνάμει του παρόντος κανονισμού.

Ο πρόεδρος του Συμβουλίου και η Επιτροπή, σύμφωνα με το άρθρο 121 της ΣΛΕΕ, και εάν είναι απαραίτητο ο πρόεδρος της Ευρωομάδας, υποβάλλουν στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ετήσιες εκθέσεις σχετικά με τα αποτελέσματα της πολυμερούς εποπτείας.

Άρθρο 27

Κανόνας «συμμόρφωση ή αιτιολόγηση»

Το Συμβούλιο αναμένεται, κατά κανόνα, να ακολουθήσει της συστάσεις και τις προτάσεις της Επιτροπής ή να εξηγήσει τη θέση του δημοσίως.

Άρθρο 28

Διάλογος με κράτος μέλος

Όταν το Συμβούλιο απευθύνει σύσταση σε κράτος μέλος δυνάμει του άρθρου 23 παράγραφος 2 σε περίπτωση σημαντικού κινδύνου απόκλισης από την πορεία των καθαρών δαπανών, το Ευρωπαϊκό

Κοινοβούλιο δύναται να παράσχει στο συγκεκριμένο κράτος μέλος την ευκαιρία να συμμετάσχει σε ανταλλαγή απόψεων.

Άρθρο 29

Τακτική ενημέρωση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

1. Το Συμβούλιο και η Επιτροπή ενημερώνουν τακτικά το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.
2. Το Συμβούλιο και η Επιτροπή περιλαμβάνουν στις εκθέσεις τους προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο τα αποτελέσματα της πολυμερούς εποπτείας που ασκείται δυνάμει του παρόντος κανονισμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΑΛΛΗΛΕΠΙΔΡΑΣΗ ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ (ΕΕ) ΑΡΙΘ. 1176/2011

Άρθρο 30

Αλληλεπίδραση με τη διαδικασία μακροοικονομικών ανισορροπιών

1. Όταν ένα κράτος μέλος δεν υλοποιεί τις μεταρρυθμιστικές και επενδυτικές δεσμεύσεις που περιέχονται στο εθνικό μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό-διαρθρωτικό σχέδιό του για τη συνεκτίμηση των ειδικών συστάσεων ανά χώρα οι οποίες έχουν σημασία για τη διαδικασία μακροοικονομικών ανισορροπιών που θεσπίζεται με τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 1176/2011, και όταν η Επιτροπή θεωρεί ότι το συγκεκριμένο κράτος μέλος πλήττεται από υπερβολικές ανισορροπίες, κατά το άρθρο 7 παράγραφος 1 του εν λόγω κανονισμού, εφαρμόζεται η διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 7 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1176/2011.

2. Στην περίπτωση αυτή, το κράτος μέλος σε σχέση με το οποίο κινείται διαδικασία λόγω υπερβολικών ανισορροπιών σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1176/2011 υποβάλλει αναθεωρημένο σχέδιο σύμφωνα με το άρθρο 14 του παρόντος κανονισμού. Το αναθεωρημένο σχέδιο εφαρμόζει τη σύσταση του Συμβουλίου η οποία εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1176/2011. Η υποβολή του αναθεωρημένου σχεδίου υπόκειται στην έγκριση του Συμβουλίου σύμφωνα με τα άρθρα 16 έως 19 του παρόντος κανονισμού. Το αναθεωρημένο σχέδιο αξιολογείται σύμφωνα με το άρθρο 15 του παρόντος κανονισμού.

3. Όταν ένα κράτος μέλος υποβάλλει αναθεωρημένο μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό-διαρθρωτικό σχέδιο δυνάμει της παραγράφου 2, το εν λόγω αναθεωρημένο σχέδιο αποτελεί το σχέδιο διορθωτικών ενεργειών που απαιτείται από το άρθρο 8 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1176/2011 και ορίζει συγκεκριμένες ενέργειες πολιτικής τις οποίες το συγκεκριμένο κράτος μέλος έχει εφαρμόσει ή σκοπεύει να εφαρμόσει και περιλαμβάνει χρονοδιάγραμμα ενεργειών.

Στην περίπτωση αυτή, σύμφωνα με το άρθρο 8 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1176/2011, το Συμβούλιο, βάσει αξιολόγησης της Επιτροπής, αξιολογεί το αναθεωρημένο σχέδιο εντός 2 μηνών από την υποβολή του. Η παρακολούθηση και η αξιολόγηση της εφαρμογής του αναθεωρημένου σχεδίου πραγματοποιούνται σύμφωνα με το άρθρο 21 του παρόντος κανονισμού και τα άρθρα 9 και 10 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1176/2011.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII

ΑΛΛΗΛΕΠΙΔΡΑΣΗ ΜΕ ΤΟΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ (ΕΕ) ΑΡΙΘ. 472/2013

Άρθρο 31

Αλληλεπίδραση με τη διαδικασία ενισχυμένης εποπτείας

Κράτος μέλος που υπόκειται σε ενισχυμένη εποπτεία βάσει του άρθρου 2 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 472/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου[33] λαμβάνει υπόψη τυχόν συστάσεις που απευθύνονται σε αυτό βάσει του άρθρου 23 του παρόντος κανονισμού όταν λαμβάνει μέτρα που στοχεύουν στην αντιμετώπιση των πηγών ή των δυνητικών πηγών των δυσκολιών δυνάμει του άρθρου 3 παράγραφος 1 του προαναφερθέντος κανονισμού.

Όταν κράτος μέλος υπάγεται σε πρόγραμμα μακροοικονομικής προσαρμογής και στις αλλαγές σε αυτό, σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 472/2013, δεν υποχρεούται να υποβάλλει μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό-διαρθρωτικό σχέδιο δυνάμει του άρθρου 9 του παρόντος κανονισμού και ετήσια έκθεση προόδου δυνάμει του άρθρου 20 του παρόντος κανονισμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IX

ΚΑΤ' ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΗΣΗ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ

Άρθρο 32

Τροποποίηση των παραρτημάτων

Η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις σύμφωνα με το άρθρο 33 για την τροποποίηση των παραρτημάτων II έως VII με σκοπό την προσαρμογή τους προκειμένου να λαμβάνονται δεόντως υπόψη περαιτέρω εξελίξεις ή ανάγκες όσον αφορά τις πληροφορίες που πρέπει να περιέχονται στο εθνικό μεσοπρόθεσμο δημοσιονομικό-διαρθρωτικό σχέδιο (παράρτημα II) ή στις ετήσιες εκθέσεις προόδου (παράρτημα III), σχετικά με τη λειτουργία του λογαριασμού ελέγχου (παράρτημα IV), σχετικά με τη μεθοδολογία για την αξιολόγηση της ευλογοφάνειας (παράρτημα V), σχετικά με τις κοινές αρχές της Ένωσης (παράρτημα VI) ή σχετικά με το πλαίσιο αξιολόγησης (παράρτημα VII).

Άρθρο 33

Άσκηση της εξουσιοδότησης

1. Ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία να εκδίδει κατ' εξουσιοδότηση πράξεις υπό τους όρους του παρόντος άρθρου.
2. Η εξουσία έκδοσης κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που αναφέρεται στο άρθρο 32 παρέχεται για αόριστο χρονικό διάστημα από τις XXX.
3. Η εξουσιοδότηση που προβλέπεται στο άρθρο 32 μπορεί να ανακληθεί ανά πάσα στιγμή από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο. Η απόφαση ανάκλησης περατώνει την εξουσιοδότηση που προσδιορίζεται στην εν λόγω απόφαση. Αρχίζει να ισχύει την επομένη της δημοσίευσης της

[33] Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 472/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2013, για την ενίσχυση της οικονομικής και δημοσιονομικής εποπτείας των κρατών μελών στη ζώνη του ευρώ τα οποία αντιμετωπίζουν ή απειλούνται με σοβαρές δυσκολίες αναφορικά με τη χρηματοοικονομική τους σταθερότητα (ΕΕ L 140 της 27.5.2013, σ. 1).

απόφασης στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή σε μεταγενέστερη ημερομηνία που ορίζεται σε αυτήν. Δεν θίγει το κύρος των κατ' εξουσιοδότηση πράξεων που ισχύουν ήδη.

4. Πριν εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή διεξάγει διαβουλεύσεις με εμπειρογνώμονες που ορίζουν τα κράτη μέλη σύμφωνα με τις αρχές της διοργανικής συμφωνίας της 13ης Απριλίου 2016 για τη βελτίωση του νομοθετικού έργου.

5. Μόλις εκδώσει κατ' εξουσιοδότηση πράξη, η Επιτροπή την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο.

6. Η κατ' εξουσιοδότηση πράξη που εκδίδεται δυνάμει του άρθρου 32 τίθεται σε ισχύ μόνο αν δεν διατυπωθεί αντίρρηση από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εντός ενός μήνα από την ημέρα κοινοποίησης της πράξης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο ή αν, πριν λήξει η προθεσμία αυτή, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ενημερώσουν αμφότερα την Επιτροπή ότι δεν θα προβάλουν αντιρρήσεις. Η προθεσμία αυτή παρατείνεται κατά έναν μήνα κατόπιν πρωτοβουλίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Χ

ΚΟΙΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 34

Διάλογος με τα κράτη μέλη

Η Επιτροπή εξασφαλίζει μόνιμο διάλογο με τα κράτη μέλη σύμφωνα με τους στόχους του παρόντος κανονισμού. Προς τον σκοπό αυτό ειδικότερα, η Επιτροπή πραγματοποιεί αποστολές προκειμένου να αξιολογήσει την κοινωνικοοικονομική κατάσταση στο κράτος μέλος και να εντοπίσει οιουσδήποτε κινδύνους ή δυσκολίες σε σχέση με τη συμμόρφωση προς τους στόχους του παρόντος κανονισμού.

Άρθρο 35

Αποστολές διεξοδικής εποπτείας

1. Η Επιτροπή μπορεί να πραγματοποιεί αποστολές διεξοδικής εποπτείας σε κράτη μέλη που αποτελούν αντικείμενο συστάσεων οι οποίες εκδίδονται δυνάμει του άρθρου 23 για σκοπούς επιτόπιας παρακολούθησης.

2. Όταν το οικείο κράτος μέλος είναι κράτος μέλος με νόμισμα το ευρώ ή κράτος μέλος που συμμετέχει στο ΣΜ2, η Επιτροπή μπορεί να καλέσει εκπροσώπους της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, εάν είναι αναγκαίο, να συμμετάσχουν σε αποστολές εποπτείας.

Άρθρο 36

Έκθεση

1. Έως τις [31 Δεκεμβρίου 2030] και, στη συνέχεια, ανά 5 έτη, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση σχετικά με την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, συνοδευόμενη, εάν κριθεί σκόπιμο, από πρόταση τροποποίησης του παρόντος κανονισμού. Η Επιτροπή δημοσιεύει την εν λόγω έκθεση.

2. Στην έκθεση που αναφέρεται στην παράγραφο 1 εξετάζονται:

   α) η αποτελεσματικότητα του παρόντος κανονισμού και ειδικότερα αν οι διατάξεις που διέπουν τη λήψη αποφάσεων αποδείχθηκαν επαρκώς αποτελεσματικές για τη διασφάλιση της καθοδικής πορείας των λόγων

δημόσιου χρέους ή της διατήρησής τους σε συνετά επίπεδα σύμφωνα με τις σχετικές συστάσεις του Συμβουλίου·

β) η πρόοδος όσον αφορά τον στενότερο συντονισμό των οικονομικών πολιτικών και τη βιώσιμη σύγκλιση των οικονομικών επιδόσεων των κρατών μελών.

3. Η έκθεση διαβιβάζεται στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο.

Άρθρο 37

Κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1466/97

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1466/97 καταργείται.

Άρθρο 38

Έναρξη ισχύος

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Βρυξέλλες,

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο	*Για το Συμβούλιο*
Η Πρόεδρος	*Ο Πρόεδρος*